

Uradni list

Evropske unije

C 201

Zvezek 47

Slovenska izdaja

Informacije in objave

7. avgust 2004

<u>Obvestilo št.</u>	Vsebina	Stran
	I Informacija	
	Sodišče	
	SODIŠČE	
2004/C 201/01	Sodba Sodišča (občna seja) z dne 22. junija 2004 v zadevi C-42/01: Portugalska republika proti Komisiji Evropskih skupnosti (Nadzor koncentracij podjetij na ravni Skupnosti — Člen 21(3) Uredbe Sveta (EGS) št. 4064/89 — Zaščita upravičenih interesov s strani držav članic — Pristojnost Komisije)	1
2004/C 201/02	Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 17. junija 2004 v zadevi C-30/02 (predlog za sprejem predhodne odločbe Tribunal Tributário de Primeira Instância de Lisboa): Recheio - Cash & Carry SA proti Fazenda Pública/Registo Nacional de Pessoas Colectivas (Povrnitev zneskov, plačanih brez pravnega temelja — 90-dnevni rok za vložitev tožbe — Načelo učinkovitosti)	1
2004/C 201/03	Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 24. junija 2004 v zadevi C-49/02 (predlog za sprejem predhodne odločbe Bundespatentgericht): Heidelberger Bauchemie GmbH (Znamke — Približevanje zakonodaj — Direktiva 89/104/EGS — Znaki, ki lahko sestavljajo znamko — Kombinacija barv — Modra in rumena barva za nekatere gradbene izdelke)	2
2004/C 201/04	Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 24. junija 2004 v zadevi C-119/02: Komisija Evropskih skupnosti proti Helenski republiki (Neizpolnitev obveznosti države — Člena 3(1) (pododstavek 2) in 5(2) Direktive 91/271/EGS — Odvajanje komunalne odpadne vode v občutljiva območja — Nezagotovitev kanalizacijskih sistemov — Neizvedba čiščenja, ki bi bilo strožje od sekundarnega čiščenja, ki je določeno v členu 4 omenjene direktive)	2
2004/C 201/05	Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 24. junija 2004 v zadevi C-212/02: Komisija Evropskih skupnosti proti Republiki Avstriji (Neizpolnitev obveznosti države — Direktivi 89/665/EGS in 92/13/EGS — Pomanjkljiv prenos — Obveznost, da se v zakonodajah o oddaji javnih naročil določi postopek, ki omogoča vsem izločenim ponudnikom, da izpodbijajo odločbo o oddaji javnega naročila)	3

2004/C 201/06	Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 24. junija 2004 v zadevi C-278/02 (predlog za sprejem predhodne odločbe Berufungssenat I der Region Linz bei der Finanzlandesdirektion für Oberösterreich): Herbert Hanslbauer GmbH (Kmetijstvo — Skupna ureditev trga — Goveje meso — Izvozna nadomestila — Povrnitev neupravičeno prejetih zneskov — Pregon nepravilnosti — Člen 3 Uredbe (ES, Euratom) št. 2988/95 — Neposredni učinek — Zastaralni rok — Pretrganje zastaranja)	4
2004/C 201/07	Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 24. junija 2004 v zadevi C-350/02: Komisija Evropskih skupnosti proti Kraljevini Nizozemske (Neizpolnitev obveznosti države — Obdelava osebnih podatkov in varstvo zasebnosti v sektorju telekomunikacij — Člena 6 in 9 Direktive 97/66/ES — Dolžnost natančne opredelitve domnevnih neizpolnitev v obrazloženem mnenju)	4
2004/C 201/08	Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 24. junija 2004 v zadevi C-421/02: Komisija Evropskih skupnosti proti Združenemu kraljestvu Velike Britanije in Severne Irske (Neizpolnitev obveznosti države — Direktiva 85/337/EGS — Nepopoln prenos)	5
2004/C 201/09	Sodba Sodišča (peti senat) z dne 22. junija 2004 v zadevi C-439/02: Komisija Evropskih skupnosti proti Francoski republiki (Neizpolnitev obveznosti države — Pomorski promet — Direktiva 95/21/ES — Varnost v pomorskem prometu — Pomorska inšpekcija ladij — Neizpolnitev števila inšpekcijskih pregledov)	5
2004/C 201/10	Sodba Sodišča (peti senat) z dne 17. junija 2004 v zadevi C-99/03: Komisija Evropskih skupnosti proti Irski (Neizpolnitev obveznosti države — Direktiva 2000/52/ES — Preglednost finančnih odnosov med državami članicami in javnimi podjetji — Neizvršitev prenosa v predpisanem roku)	6
2004/C 201/11	Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 10. junija 2004 v zadevi C-302/03: Komisija Evropskih skupnosti proti Italijanski republiki (Neizpolnitev obveznosti države — Direktiva 1999/22/ES — Zadrževanje prosto živečih živali v živalskih vrtovih — Neizvršitev prenosa v predpisanem roku)	6
2004/C 201/12	Zadeva C-182/04: Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sklepa Symvoulio tis Epikrateias (Grčija) z dne 3. marca 2004 v zadevi ELMEKA N.E. proti Ypourgos Oikonomikon	7
2004/C 201/13	Zadeva C-183/04: Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sklepa Symvoulio tis Epikrateias (Grčija) z dne 3. marca 2004 v zadevi ELMEKA N.E. proti Ypourgos Oikonomikon	7
2004/C 201/14	Zadeva C-204/04: Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Zvezni republiki Nemčiji, vložena dne 7. maja 2004	7
2004/C 201/15	Zadeva C-217/04: Tožba Združenega kraljestva proti Evropskemu parlamentu in Svetu Evropske unije, vložena dne 24. maja 2004	8
2004/C 201/16	Zadeva C-224/04: Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sklepa Tribunale di Gorizia (Italija) z dne 7. aprila 2004 v zadevi Azienda Agricola Bogar Roberto e Andrea proti Agenzia per le erogazioni in Agricoltura - AGEA ter Cospalat Friuli Venezia Giulia	9

<u>Obvestilo št.</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2004/C 201/17	Zadeva C-229/04: Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sklepa Hanseatisches Oberlandesgericht (Bremen) (Nemčija) z dne 27. maja 2004 v zadevi Crailsheimer Volksbank eG proti Klaus Conrads, Frank Schulzke in Petra Schulzke - Lösche in Joachim Nitschke	9
2004/C 201/18	Zadeva C-230/04: Tožba Komisije Evropskih Skupnosti proti Francoski republiki, vložena dne 2. junija 2004	9
2004/C 201/19	Zadeva C-231/04: Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sklepa Tribunale Amministrativo Regionale za Lazio (Italija) z dne 23. februarja 2004 v zadevi Confcooperative Unione Regionale della Cooperazione FVG Federagricole in drugi proti Ministero delle Politiche Agricole e Forestali ter Regione Veneto	10
2004/C 201/20	Zadeva C-233/04: Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sklepa Arbeitsgericht Düsseldorf (Nemčija) z dne 5. maja 2004 v zadevi Gül Demir proti Securicor Aviation Limited Securicor Aviation (Germany) Limited in Kötter Aviation Security GmbH & Co. KG	11
2004/C 201/21	Zadeva C-235/04: Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Kraljevini Španiji, vložena dne 4. junija 2004	11
2004/C 201/22	Zadeva C-237/04: Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sklepa Tribunale di Cagliari (Italija) z dne 14. maja 2004 v zadevi Enirisorse SpA proti Sotacarbo SpA	12
2004/C 201/23	Zadeva C-250/04: Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Helenski republiki, vložena dne 14. junija 2004	12
2004/C 201/24	Zadeva C-251/04: Tožba Komisije Evropskih Skupnosti proti Helenski republiki, vložena dne 14. junija 2004	13
2004/C 201/25	Zadeva C-252/04: Tožba Komisije Evropskih Skupnosti proti Helenski republiki, vložena dne 14. junija 2004	13
2004/C 201/26	Zadeva C-253/04: Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Helenski republiki, vložena dne 14. junija 2004	13
2004/C 201/27	Zadeva C-254/04: Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Helenski republiki, vložena dne 14. junija 2004	14
2004/C 201/28	Zadeva C-258/04: Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sodbe Cour du travail iz Liège (deveti senat) (Belgija) z dne 7. junija 2004 v zadevi Office national de l'emploi proti Ioannis Ioannidis	14
2004/C 201/29	Zadeva C-262/04: Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Zvezni republiki Nemčiji, vložena dne 23. junija 2004	14
2004/C 201/30	Zadeva C-263/04: Tožba Komisije Evropskih Skupnosti proti Francoski republiki, vložena dne 24. junija 2004	15
2004/C 201/31	Zadeva C-276/04: Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sodbe Tribunal des affaires de sécurité sociale de Saint-Étienne (Francija) z dne 5. aprila 2004 v zadevi SAS Bricorama France proti Caisse Nationale de l'Organisation Autonome d'Assurance Vieillesse des Travailleurs Non-Salariés des Professions Industrielles et Commerciales - Caisse ORGANIC	15
2004/C 201/32	Izbris zadeve C-258/03	15
2004/C 201/33	Izbris zadeve C-382/03	15

SODIŠČE PRVE STOPNJE

2004/C 201/34	Razporeditev sodnikov v senate	16
2004/C 201/35	Sodba Sodišča Prve Stopnje z dne 25. maja 2004 v zadevi T-69/03 W. proti Evropskemu parlamentu (Uradniki — Dodatek za preselitev — Prebivališče — Dokazi)	16
2004/C 201/36	Zadeva T-167/04: Tožba Asklepios Kliniken GmbH proti Komisiji Evropskih skupnosti, vložena dne 13. maja 2004	16
2004/C 201/37	Zadeva T-177/04: Tožba easyJet Airline Company Limited proti Komisiji Evropskih skupnosti, vložena dne 14. maja 2004	17
2004/C 201/38	Zadeva T-178/04: Tožba MPS Group Inc., proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli), vložena dne 17. maja 2004	17
2004/C 201/39	Zadeva T-179/04: Tožba Siegfrieda Krahla proti Komisiji Evropskih skupnosti, vložena dne 17. maja 2004	18
2004/C 201/40	Zadeva T-186/04: Tožba Spa Monopole, Compagnie fermière de Spa proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu, vložena dne 25. maja 2004	18
2004/C 201/41	Zadeva T-187/04: Tožba DJ (*) proti Komisiji Evropskih skupnosti, vložena dne 19. maja 2004	19
2004/C 201/42	Zadeva T-190/04: Tožba Société Freixenet S.A. proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu, vložena dne 24. maja 2004	20
2004/C 201/43	Zadeva T-191/04: Tožba MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli), vložena dne 27. maja 2004	20
2004/C 201/44	Zadeva T-194/04: Tožba The Bavarian Lager Company proti Komisiji Evropskih skupnosti, vložena dne 27. maja 2004	21
2004/C 201/45	Zadeva T-202/04: Tožba Madaus Aktiengesellschaft proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli), vložena dne 27. maja 2004	22
2004/C 201/46	Zadeva T-207/04: Tožba Italijanske republike proti Komisiji Evropskih skupnosti, vložena dne 4. junija 2004	23
2004/C 201/47	Zadeva T-209/04: Tožba Kraljevine Španije proti Komisiji Evropskih skupnosti, vložena dne 10. junija 2004	24
2004/C 201/48	Zadeva T-210/04: Tožba Andreas Mausolf proti Europolu, vložena dne 1. junija 2004	24

II *Pripravljalni akti*

.....

III *Obvestila*

2004/C 201/49

Zadnja objava Sodišča Evropskih skupnosti v *Uradnem listu Evropske unije*

UL C 190, 24.7.2004. 25

I

(Informacija)

SODIŠČE

SODIŠČE

Sodba Sodišča

(občna seja)

z dne 22. junija 2004

v zadevi C-42/01: Portugalska republika proti Komisiji
Evropskih skupnosti ⁽¹⁾*(Nadzor koncentracij podjetij na ravni Skupnosti — Člen
21(3) Uredbe Sveta (EGS) št. 4064/89 — Zaščita upravi-
čenih interesov s strani držav članic — Pristojnost Komisije)*

(2004/C 201/01)

(Jezik postopka: portugalsčina)

*(Začasni prevod; dokončni prevod bo objavljen v „Zbirki odločb
Sodišča“)*

V zadevi C-42/01, Portugalska republika (zastopnika: L. I. Fernandes in L. Duarte, ob sodelovanju M. Marques Mendes) proti Komisiji Evropskih skupnosti (zastopnika: P. Oliver in M. França) zaradi razglasitve ničnosti odločbe Komisije št. K(2000) 3543 konč.-PT z dne 22. novembra 2000 v zvezi s postopkom iz člena 21 Uredbe Sveta (EGS) št. 4064/89 z dne 21. decembra 1989 o nadzoru koncentracij podjetij (Zadeva št. COMP/M.2054 – Secil/Holderbank/Cimpor), je Sodišče (občna seja), v sestavi V. Skouris, predsednik, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas, C. Gulmann, J.-P. Puissochet in J. N. Cunha Rodrigues, predsedniki senatov, A. La Pergola in R. Schintgen, sodnika, N. Colneric, sodnica, S. von Bahr (poročevalec), sodnik, generalni pravobranilec: A. Tizzano, sodna tajnica: M. Múgica Arzamendi, administrateur principal, dne 22. junija 2004 razglasilo sodbo, katere izrek se glasi kot sledi:

1. Tožba se zavrne.

2. Portugalski republiki se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 108, 7.4.2001.

SODBA SODIŠČA

(prvi senat)

z dne 17. junija 2004

v zadevi C-30/02 (predlog za sprejem predhodne odločbe
Tribunal Tributário de Primeira Instância de Lisboa):
Recheio - Cash & Carry SA proti Fazenda Pública/Registo
Nacional de Pessoas Colectivas ⁽¹⁾*(Povrnitev zneskov, plačanih brez pravnega temelja — 90-
dnevni rok za vložitev tožbe — Načelo učinkovitosti)*

(2004/C 201/02)

(Jezik postopka: portugalsčina)

*(Začasni prevod, dokončni prevod bo objavljen v „Zbirki odločb
Sodišča“)*

V zadevi C-30/02, katere predmet je predlog Tribunal Tributário de Primeira Instância de Lisboa Portugal, naslovljen na Sodišče, naj na podlagi člena 234 ES v postopku v glavni stvari, ki poteka med Recheio - Cash & Carry SA in Fazenda Pública/Registo Nacional de Pessoas Colectivas, Ministério Público izda predhodno odločbo o razlagi prava Skupnosti v zvezi z povrnitvijo zneskov, plačanih brez pravnega temelja, je Sodišče (prvi senat), v sestavi P. Jann, predsednik senata, A. La Pergola, S. von Bahr (poročevalec), sodnika, R. Silva de Lapuerta, sodnica, in K. Lenaerts, sodnik, generalni pravobranilec: D. Ruiz-Jarabo Colomer, sodna tajnica: M. Múgica Arzamendi, administrateur principal, dne 17. junija 2004 razglasilo sodbo, katere izrek se glasi kot sledi:

*Načelo učinkovitosti prava Skupnosti v primeru zahtevka za povrnitev
dajatve, ki je bila prejeta v neskladju s pravom Skupnosti, ne naspro-
tuje določitvi 90-dnevnega prekluzivnega roka, ki začne teči od izteka
roka za prostovoljno plačilo omenjene dajatve.*

⁽¹⁾ UL C 97, 20.4.2002.

SODBA SODIŠČA

(drugi senat)

z dne 24. junija 2004

v zadevi C-49/02 (predlog za sprejem predhodne odločbe Bundespatentgericht): Heidelberg Bauchemie GmbH ⁽¹⁾**(Znamke — Približevanje zakonodaj — Direktiva 89/104/EGS — Znaki, ki lahko sestavljajo znamko — Kombinacija barv — Modra in rumena barva za nekatere gradbene izdelke)**

(2004/C 201/03)

(Jezik postopka: nemščina)

(Začasni prevod, dokončni prevod bo objavljen v „Zbirki odločb Sodišča“)

V zadevi C-49/02, katere predmet je predlog Bundespatentgericht (Nemčija) naslovljen na Sodišče, naj na podlagi člena 234 ES v postopku s pravnim sredstvom, ki ga je vložila Heidelberg Bauchemie GmbH, izda predhodno odločbo o razlagi člena 2 Prve direktive Sveta 89/104/EGS z dne 21. decembra 1988 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z blagovnimi znamkami (UL 1989 L 40, str.1), je Sodišče (drugi senat), v sestavi C. W. A. Timmermans predsednik senata, J.-P. Puissochet, J.N. Cunha Rodrigues (poročevalec), R. Schintgen, sodniki in N. Colneric, sodnica, generalni pravobranilec: P. Léger, sodni tajnik: H. von Holstein, namestnik sodnega tajnika, dne 24. junija 2004 razglasilo sodbo, katere izrek se glasi kot sledi:

Barve ali kombinacije barv, ki so v prijavi opisane abstraktno in nekonturirano, katerih odtenki so z besedami označeni s sklicevanjem na barvno šablono in natančno opisani po mednarodno priznani klasifikaciji barv, lahko sestavljajo znamko v smislu člena 2 Prve direktive Sveta 89/104/EGS z dne 21. decembra 1988 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z blagovnimi znamkami:

— kolikor se v kontekstu, v katerem se uporabljajo, ugotovi, da te barve ali kombinacije barv dejansko predstavljajo znak in

— če prijava obsega sistematično stalno in vnaprej določeno razvrstitev zadevnih barv.

Čeprav kombinacija barv izpolnjuje predpostavke za obravnavanje kot znamka v smislu člena 2 omenjene direktive, je še vedno treba, da

organ pristojen za registracijo znamk oceni ali kombinacija, za katero se zahteva prijava, izpolnjuje ostale predpostavke, predvsem iz člena 3 te iste direktive, da se lahko registrira kot znamka za blago ali storitve podjetja, ki predlaga registracijo. Ta presoja mora upoštevati vse odločilne okoliščine posameznega primera, med katere spada tudi morebitna raba znaka, za katerega se zahteva registracijo kot znamka. Pri tem pa je treba upoštevati tudi splošni interes, da se ne omeji neopravičeno razpoložljivost barv za druge udeležence na trgu, ki ponujajo izdelke ali storitve iste vrste, kot tiste za katere se predlaga registracija.

⁽¹⁾ UL C 131 z dne 1.6.2002.**SODBA SODIŠČA**

(četrti senat)

z dne 24. junija 2004

v zadevi C-119/02: Komisija Evropskih skupnosti proti Helenski republiki ⁽¹⁾**(Neizpolnitev obveznosti države — Člena 3(1) (pododstavek 2) in 5(2) Direktive 91/271/EGS — Odvajanje komunalne odpadne vode v občutljiva območja — Nezagotovitev kanalizacijskih sistemov — Neizvedba čiščenja, ki bi bilo strožje od sekundarnega čiščenja, ki je določeno v členu 4 omenjene direktive)**

(2004/C 201/04)

(Jezik postopka: grščina)

(Začasni prevod; dokončni prevod bo objavljen v „Zbirki odločb Sodišča“)

V zadevi C-119/02, Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: G. Valero Jordana in M. Konstantinidis) proti Helenski republiki (zastopnica: E. Skandalou) zaradi ugotovitve, da Helenska republika, s tem da ni sprejela ukrepov, potrebnih za zagotovitev kanalizacijskih sistemov za komunalno odpadno vodo v regiji Thirasio Pedio in s tem, da za komunalne odpadne vode v omenjeni regiji pred njihovim odvajanjem v občutljivo območje morskega zaliva Elfesina ni zagotovila čiščenja, ki bi bilo strožje

od sekundarnega čiščenja, ni izpolnila obveznosti iz členov 3(1) in 5(2) Direktive Sveta 91/271/EGS z dne 21. maja 1991 o čiščenju komunalne odpadne vode (UL L 135, str. 40), tako kot je bila spremenjena z Direktivo Komisije 98/15/ES z dne 27. februarja 1998 (UL L 67, str. 29), je Sodišče (četrti senat), v sestavi J. N. Cunha Rodrigues, predsednik senata, J.-P. Puissochet, sodnik, in F. Macken (poročevalka), sodnica, generalni pravobranilec: F. G. Jacobs, sodni tajnik: R. Grass, dne 24. junija 2004 razglasilo sodbo, katere izrek se glasi kot sledi:

1. *Helenska republika, s tem da ni sprejela ukrepov, potrebnih za zagotovitev kanalizacijskih sistemov za komunalno odpadno vodo v regiji Thirasio Pedio in s tem, da za komunalne odpadne vode v omenjeni regiji pred njenim odvajanjem v občutljivo območje morskega zaliva Eľfesina ni zagotovila čiščenja, ki bi bilo strožje od sekundarnega čiščenja, ni izpolnila obveznosti iz členov 3(1) in 5(2) Direktive Sveta 91/271/EGS z dne 21. maja 1991 o čiščenju komunalne odpadne vode, tako kot je bil spremenjena z Direktivo Komisije 98/15/ES z dne 27. februarja 1998*

2. *Helenski republiki se naloži plačilo stroškov.*

(¹) UL C 131, 1.6.2002.

SODBA SODIŠČA

(drugi senat)

z dne 24. junija 2004

v zadevi C-212/02: Komisija Evropskih skupnosti proti Republiki Avstriji (¹)

(Neizpolnitev obveznosti države — Direktivi 89/665/EGS in 92/13/EGS — Pomanjkljiv prenos — Obveznost, da se v zakonodajah o oddaji javnih naročil določi postopek, ki omogoča vsem izločenim ponudnikom, da izpodbijajo odločbo o oddaji javnega naročila)

(2004/C 201/05)

(Jezik postopka: nemščina)

(Začasni prevod, dokončni prevod bo objavljen v „Zbirki odločb Sodišča“)

V zadevi C-212/02, Komisija Evropskih skupnosti (zastopnik: M. Nolin, ob sodelovanju R. Roniger), proti Republiki Avstriji

(zastopnika: C. Pesendorfer in M. Fruhmann) zaradi ugotovitve, da Republika Avstrija, zato ker Landesvergabegesetze (deželni zakoni o oddaji javnih naročil) Zveznih dežel Solnograške, Štajerske, Spodnje-Avstrije in Koroške ne določajo v vseh primerih postopka s pravnim sredstvom, ki bi izločenemu ponudniku omogočal, da izpodbija odločbo o oddaji javnega naročila, ni izpolnila obveznosti iz člena 2(1)(a) in (b) Direktive Sveta 89/665/EGS z dne 21. decembra 1989 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o uporabi revizijskih postopkov oddaje javnih naročil za preskrbo in javnih naročil za gradnje (UL L 395, str. 33) in Direktive Sveta 92/13/EGS z dne 25. februarja 1992 o uskladitvi zakonov in drugih predpisov o uporabi pravil Skupnosti za oddajo javnih naročil podjetij na vodnem, energetske, transportnem in telekomunikacijskem področju (UL L 76, str. 14), je Sodišče (drugi senat) v sestavi C. W. A. Timmermans, predsednik senata, J.-P. Puissochet (poročevalc) in R. Schintgen, sodnika, F. Macken in N. Colneric, sodnici, generalni pravobranilec: M. Paires Maduro, sodni tajnik: R. Grass, dne 24. junija 2004 razglasilo sodbo, katere izrek se glasi kot sledi:

1) *Republika Avstrija, zato ker Landesvergabegesetze (deželni zakoni o oddaji javnih naročil) zveznih dežel Solnograške, Štajerske, Spodnje-Avstrije in Koroške ne določajo v vseh primerih postopka s pravnim sredstvom, ki bi izločenemu ponudniku omogočal, da izpodbija odločbo o oddaji javnega naročila, ni izpolnila obveznosti, ki izhajajo iz člena 2(1)(a) in (b) Direktive Sveta 89/665/EGS z dne 21. decembra 1989 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o uporabi revizijskih postopkov oddaje javnih naročil za preskrbo in javnih naročil za gradnje in Direktive Sveta 92/13/EGS z dne 25. februarja 1992 o uskladitvi zakonov in drugih predpisov o uporabi pravil Skupnosti za oddajo javnih naročil podjetij na vodnem, energetske, transportnem in telekomunikacijskem področju.*

2) *Republiki Avstriji se naloži plačilo stroškov.*

(¹) UL C 180, 27.7.2002.

SODBA SODIŠČA

(drugi senat)

z dne 24. junija 2004

v zadevi C-278/02 (predlog za sprejem predhodne odločbe Berufungssenat I der Region Linz bei der Finanzlandesdirektion für Oberösterreich): Herbert Hanslbauer GmbH ⁽¹⁾

(Kmetijstvo — Skupna ureditev trga — Goveje meso — Izvozna nadomestila — Povrnitev neupravičeno prejetih zneskov — Pregon nepravilnosti — Člen 3 Uredbe (ES, Euratom) št. 2988/95 — Neposredni učinek — Zastaralni rok — Pretrganje zastaranja)

(2004/C 201/06)

(Jezik postopka: nemščina)

(Začasni prevod, dokončni prevod bo objavljen v „Zbirki odločb Sodišča“)

V zadevi C-278/02, katere predmet je predlog Berufungssenat I der Region Linz bei der Finanzlandesdirektion für Oberösterreich (Pritožbeni senat I regije Linz pri deželni finančni upravi za Zgornjo Avstrijo (Avstrija) naslovljen na Sodišče, naj na podlagi člena 234 ES v postopku v glavni stvari, ki ga je sprožil Herbert Hanslbauer GmbH, izda predhodno odločbo o razlagi člena 3(1) (pododstavek 3) Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 2988/95 z dne 18. decembra 1995 o zaščiti finančnih interesov Evropskih skupnosti (UL L 312, str. 1), je Sodišče (drugi senat), v sestavi C. W. A. Timmermans, predsednik senata, J.-P. Puissochet, J. N. Cunha Rodrigues in R. Schintgen (poročevalci), sodniki in N. Colneric, sodnica, generalni pravobranilec: A. Tizzano, sodna tajnica: M. Múgica Arzamendi, administrateur principal, dne 24. junija 2004 razglasilo sodbo, katere izrek se glasi kot sledi:

- 1) Člen 3(1) Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 2988/95 z dne 18. decembra 1995 o zaščiti finančnih interesov Evropskih skupnosti je neposredno uporaben v državah članicah, vključno ne področju izvoznih nadomestil kmetijskih proizvodov, v odsotnosti sektorskih predpisov Skupnosti, ki bi določali krajši rok, ki pa ne sme biti krajši od treh let, ali pa nacionalne ureditve, ki bi določala daljši zastaralni rok.
- 2) Člen 3(1) (pododstavek 3) Uredbe št. 2988/95 je treba razlagati v smislu, da obvestilo zadevni družbi o carinskem pregledu ne predstavlja dejanja v zvezi s preiskavo ali sodnim postopkom, ki bi pretrgal zastaralni rok, določen s členom 3(1) (pododstavek 1), samo pod pogojem, da so posli, za katere velja sum nezakonitosti, s tem dejanjem dovolj natančno določeni.

⁽¹⁾ UL C 289, 23.12.2002.

SODBA SODIŠČA

(prvi senat)

z dne 24. junija 2004

v zadevi C-350/02: Komisija Evropskih skupnosti proti Kraljevini Nizozemske ⁽¹⁾

(Neizpolnitev obveznosti države — Obdelava osebnih podatkov in varstvo zasebnosti v sektorju telekomunikacij — Člena 6 in 9 Direktive 97/66/ES — Dolžnost natančne opredelitve domnevnih neizpolnitev v obrazloženem mnenju)

(2004/C 201/07)

(Jezik postopka: nizozemščina)

(Začasni prevod, dokončni prevod bo objavljen v „Zbirki odločb Sodišča“)

V zadevi C-350/02, Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: M. Shotter in W. Wils), proti Kraljevini Nizozemske (zastopnik: S. Terstal) zaradi ugotovitve, da Kraljevina Nizozemska, s tem da ni sprejela vseh zakonskih, podzakonskih in upravnih predpisov, potrebnih za uskladitev s členoma 6 in 9 Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 97/66/ES z dne 15. decembra 1997 o obdelavi osebnih podatkov in varstvo zasebnosti v sektorju telekomunikacij (UL 1998 L 24, str. 1) oziroma s tem, da teh predpisov ni sporočila Komisiji, ni izpolnila obveznosti iz Pogodbe ES, je Sodišče (prvi senat) v sestavi P. Jann, predsednik senata, A. La Pergola in S. von Bahr, sodnika, R. Silva de Lapuerta, sodnica, in K. Lenaerts (sodnik poročevalci), generalna pravobranilka: J. Kokott, sodni tajnik: M.-F. Contet, glavna administratorica, dne 24. junija 2004 razglasilo sodbo, katere izrek se glasi kot sledi:

- 1) Kraljevina Nizozemske, s tem da je nepopolno prenesla člen 6 Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 97/66/ES z dne 15. decembra 1997 o obdelavi osebnih podatkov in varstvo zasebnosti v sektorju telekomunikacij, s tem da se po eni strani člen 11.5(1) Wet houdende regels inzake de telecommunicatie (Telecommunicatiewet) sklicuje na splošni upravni predpis, o katerem Komisija Evropskih skupnosti ni bila obveščena, ter po drugi strani s tem, da o predpisih za izvedbo, navedenih v členu 11.5(3) Telecommunicatiewet, ni obvestila Komisije, ter s tem, da je pomanjkljivo prenesla člen 9 te direktive, ni izpolnila obveznosti iz te direktive.

- 2) V preostalem se tožba zavrže.
- 3) Kraljevina Nizozemske sama nosi svoje stroške ter se ji naloži plačilo treh četrtin stroškov Komisije.
- 4) Komisija sama nosi preostanek svojih stroškov.

(¹) UL C 323, 21.12.2002.

SODBA SODIŠČA

(tretji senat)

z dne 24. junija 2004

v zadevi C-421/02: Komisija Evropskih skupnosti proti Združenemu kraljestvu Velike Britanije in Severne Irske (¹)

(Neizpolnitev obveznosti države — Direktiva 85/337/EGS — Nepopoln prenos)

(2004/C 201/08)

(Jezik postopka: angleščina)

(Začasni prevod; dokončni prevod bo objavljen v „Zbirki odločb Sodišča“)

V zadevi C-421/02, Komisija Evropskih skupnosti (zastopnik: X. Lewis) proti Združenemu kraljestvu Velike Britanije in Severne Irske (zastopnica: Ph. Ormond) zaradi ugotovitve, da Združeno kraljestvo Velike Britanije in Severne Irske, s tem da ni sprejelo zakonskih, podzakonskih in upravnih predpisov, potrebnih za uskladitev s členom 4(2) Direktive Sveta 85/337/EGS z dne 27. junija 1985 o presoji vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje (UL L 157, str. 40), tako kot je bila spremenjena z Direktivo Sveta 97/11/ES z dne 3. marca 1997 (UL L 73, str. 5), v zvezi s projekti, ki so naštetih v Prilogi II, točka 1(b) in (c) te direktive, oziroma s tem da o sprejemu omenjenih ukrepov ni obvestilo Komisije, ni izpolnilo obveznosti iz te direktive, je Sodišče (tretji senat), v sestavi A. Rosas, predsednik senata, R. Schintgen, sodnik, in N. Colneric (poročevalka), sodnica, generalni pravobranilec: D. Ruiz-Jarabo Colomer, sodni tajnik: R. Grass, dne 24. junija 2004 razglasilo sodbo, katere izrek se glasi kot sledi:

- 1) *Združeno kraljestvo Velike Britanije in Severne Irske, s tem da na Škotskem in Severnem Irskem ni sprejelo zakonskih, podzakonskih*

in upravnih predpisov, potrebnih za uskladitev s členom 4(2) Direktive Sveta 85/337/EGS z dne 27. junija 1985 o presoji vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje, tako kot je bila spremenjena z Direktivo Sveta 97/11/ES z dne 3. marca 1997, v zvezi s projekti, ki so naštetih v Prilogi II, točka 1(c) te direktive, oziroma s tem da o sprejemu omenjenih ukrepov v Angliji in Walesu ni obvestilo Komisije, ni izpolnilo obveznosti iz te direktive.

- 2) *Združenemu kraljestvu se naloži plačilo stroškov.*

(¹) UL C 7, 11.1.2002.

SODBA SODIŠČA

(peti senat)

z dne 22. junija 2004

v zadevi C-439/02: Komisija Evropskih skupnosti proti Francoski republiki (¹)

(Neizpolnitev obveznosti države — Pomorski promet — Direktiva 95/21/ES — Varnost v pomorskem prometu — Pomorska inšpekcija ladij — Nezadostno število inšpekcijskih pregledov)

(2004/C 201/09)

(Jezik postopka: francoščina)

V zadevi C-439/02, Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: K. Simonsson in W. Wils) proti Francoski republiki (zastopnika: G. de Bergues in P. Boussaroque) zaradi ugotovitve, da Francoska republika, s tem da ni izvedla skupnega letnega števila inšpekcijskih pregledov, ki bi zajelo vsaj 25 % od števila posameznih ladij, ki so vplule v njena pristanišča v letih 1999 in 2000, ni izpolnila obveznosti iz člena 5(1) Direktive Sveta 95/21/ES z dne 19. junija 1995 o uveljavitvi mednarodnih standardov za varnost ladij, preprečevanje onesnaževanja ter pogoje za življenje in delo na ladjah, ki uporabljajo pristanišča Skupnosti in plujejo v vodah v pristojnosti držav članic (pomorska inšpekcija) (UL L 157, str. 1), je Sodišče (peti senat), v sestavi C. Gulmann, predsednik senata, S. von Bahr, sodnik, in R. Silva de Lapuerta (poročevalka), sodnica, generalni pravobranilec: F. G. Jacobs, sodni tajnik: R. Grass, dne 22. junija 2004 razglasilo sodbo, katere izrek se glasi kot sledi:

1) Francoska republika, s tem da ni izvedla skupnega letnega števila inšpekcijskih pregledov, ki bi zajelo vsaj 25 % od števila posameznih ladij, ki so vplule v njena pristanišča v letih 1999 in 2000, ni izpolnila obveznosti iz člena 5(1) Direktive Sveta 95/21/ES z dne 19. junija 1995 o uveljavitvi mednarodnih standardov za varnost ladij, preprečevanje onesnaževanja ter pogoje za življenje in delo na ladjah, ki uporabljajo pristanišča Skupnosti in plujejo v vodah v pristojnosti držav članic (pomorska inšpekcija).

2) Francoski republiki se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 19, 25.1.2003.

SODBA SODIŠČA

(peti senat)

z dne 17. junija 2004

v zadevi C-99/03: Komisija Evropskih skupnosti proti Irski (¹)

(Neizpolnitev obveznosti države — Direktiva 2000/52/ES — Preglednost finančnih odnosov med državami članicami in javnimi podjetji — Neizvršitev prenosa v predpisanem roku)

(2004/C 201/10)

(Jezik postopka: angleščina)

(Začasni prevod; dokončni prevod bo objavljen v „Zbirki odločb Sodišča“)

V zadevi C-99/03, Komisija Evropskih skupnosti (zastopnik: J. Flett) proti Irski (zastopnik: D. O'Hagan) zaradi ugotovitve, da Irsko, s tem da ni sprejela zakonskih, podzakonskih in upravnih predpisov, potrebnih za uskladitev z Direktivo Komisije 2000/52/ES z dne 26. julija 2000 o spremembah Direktive 80/723/EGS o preglednosti finančnih odnosov med državami članicami in javnimi podjetji (UL L 193, str. 75), oziroma s tem, da o sprejemu omenjenih ukrepov ni obvestila Komisije, ni izpolnila obveznosti iz te direktive, je Sodišče (peti senat), v sestavi C. Gulmann, predsednik senata, sodnik S. von Bahr (poročevalec) in sodnica R. Silva de Lapuerta, generalni pravobranilec: A. Tizzano, sodni tajnik: R. Grass, dne 17. junija 2004 razglasilo sodbo, katere izrek se glasi kot sledi:

1. Irsko, s tem da v določenem roku ni sprejela zakonskih, podzakonskih in upravnih predpisov, potrebnih za uskladitev z Direktivo Komisije 2000/52/ES z dne 26. julija 2000 o spremembah Direktive 80/723/EGS o preglednosti finančnih odnosov med državami članicami in javnimi podjetji, ni izpolnila obveznosti iz te direktive.

2. Irski se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 101, 26.4.2003.

SODBA SODIŠČA

(četrti senat)

z dne 10. junija 2004

v zadevi C-302/03: Komisija Evropskih skupnosti proti Italijanski republiki (¹)

(Neizpolnitev obveznosti države — Direktiva 1999/22/ES — Zadrževanje prosto živečih živali v živalskih vrtovih — Neizvršitev prenosa v predpisanem roku)

(2004/C 201/11)

(Jezik postopka: italijanščina)

(Začasni prevod; dokončni prevod bo objavljen v „Zbirki odločb Sodišča“)

V zadevi C-302/03, Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: M. van Beek in R. Amorosi) proti Italijanski republiki (zastopnik: I. M. Braguglia, ob sodelovanju G. de Bellis) zaradi ugotovitve, da Italijanska republika, s tem da ni sprejela zakonskih, podzakonskih in upravnih predpisov, potrebnih za uskladitev z Direktivo Sveta 1999/22/ES z dne 29. marca 1999 o zadrževanju prosto živečih živali v živalskih vrtovih (UL L 94, str. 24), oziroma s tem, da o sprejemu omenjenih ukrepov ni obvestila Komisije, ni izpolnila obveznosti iz te direktive, je Sodišče (četrti senat), v sestavi J. N. Cunha Rodrigues (poročevalec), predsednik senata, J.-P. Puissochet in K. Lenaerts, sodnika, generalni pravobranilec: P. Léger, sodni tajnik: R. Grass, dne 10. junija 2004 razglasilo sodbo, katere izrek se glasi kot sledi:

1) Italijanska republika, s tem da v določenem roku ni sprejela zakonskih, podzakonskih in upravnih predpisov, potrebnih za usklajitev z Direktivo Sveta 1999/22/ES z dne 29. marca 1999 o zadrževanju prosto živečih živali v živalskih vrtovih, ni izpolnila obveznosti iz te direktive.

2) Italijanski republiki se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 213, 6.9.2003.

Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sklepa Symvoulio tis Epikrateias (Grčija) z dne 3. marca 2004 v zadevi ELMEKA N.E. proti Ypourgos Oikonomikon

(Zadeva C-182/04)

(2004/C 201/12)

Symvoulio tis Epikrateias je s sklepom z dne 3. marca 2004 v zadevi ELMEKA N.E. proti Ypourgos Oikonomikon (grški Minister za finance), ki ga je sodno tajništvo prejelo dne 19. aprila 2004, Sodišču Evropskih skupnosti predložilo predlog za sprejem predhodne odločbe.

Vprašanja, ki so bila postavljena v tej zadevi, so identična tistim, ki so bila postavljena v zadevi C-181/04.

Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sklepa Symvoulio tis Epikrateias (Grčija) z dne 3. marca 2004 v zadevi ELMEKA N.E. proti Ypourgos Oikonomikon

(Zadeva C-183/04)

(2004/C 201/13)

Symvoulio tis Epikrateias je s sklepom z dne 3. marca 2004 v zadevi ELMEKA N.E. proti Ypourgos Oikonomikon (grški Minister za finance), ki ga je sodno tajništvo prejelo dne 19. aprila 2004, Sodišču Evropskih skupnosti predložilo predlog za sprejem predhodne odločbe.

Vprašanja, ki so bila postavljena v tej zadevi, so identična tistim, ki so bila postavljena v zadevi C-181/04.

Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Zvezni republiki Nemčiji, vložena dne 7. maja 2004

(Zadeva C-204/04)

(2004/C 201/14)

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopata Nicola Yerell, članica pravne službe Komisije in Horstpeter Kreppel, sodnik na delovnem sodišču, razporejen na Komisijo v okviru izmenjave z nacionalnimi uradniki, zastopnika, z naslovom za vročanje v Luksemburgu, je dne 7. maja 2004 na Sodišče Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Zvezni republiki Nemčiji.

Tožeča stranka Sodišču predlaga, da:

1) ugotovi, da Zvezna republika Nemčija ni izpolnila obveznosti iz načela enakega obravnavanja moških in žensk, kakor ga določajo členi 1, 2 in 5 Direktive 76/207/EGS in določbe 4 priloge Direktive 97/81/ES z dne 15. decembra 1997 o okvirnem sporazumu o delu s krajšim delovnim časom, sklenjenim med UNICE, CEEP in ETUC s tem,

da posredno diskriminira ženske, ki predstavljajo veliko večino zaposlenih s krajšim delovnim časom v nemškem javnem sektorju, ki delajo s tedenskim delovnim časom krajšim od manj kot 18 ur na teden, ker je izključila pasivno volilno pravico za volitve v telesa zastopnikov delojemalcev:

(a) v skladu s členom 14(2) Bundespersonalvertretungsgesetz (zvezni zakon o zastopnikih delojemalcev v javnem sektorju) in tem predpisom ustrezajočimi deželnimi ureditvami v zveznih deželah

- Bavarska,
- Berlin,
- Bremen,
- Hessen

zaposlenih s krajšim delovnim časom, ki so redno zaposleni manj kot 18 ur tedensko oz.

(b) v zveznih deželah

- Mecklenburg – Vorpommern,
- Saška,
- Schleswig – Holstein,
- Thüringen

zaposlenih z manj kot polovičnim rednim tedenskim delovnim časom,

(c) v zveznih deželah

- Baden – Württemberg,
- Brandenburg,
- Rheinland – Pfalz,
- Sachsen – Anhalt

zaposlenih z manj kot tretjino rednega tedenskega delovnega časa,

- (d) v zvezni deželi Nordrhein – Westphalen
zaposlenih z manj kot 2/5 rednega tedenskega delovnega časa,
- (e) v zvezni deželi Spodnja Saška (Niedersachsen)
zaposlenih s krajšim delovnim časom, ki so znotraj enega leta v obdobju do dveh mesecev zaposleni manj kot 15 ur na teden.
- 2) Zvezni republiki Nemčiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene navedbe

Izključitev pasivne volilne pravice za volitve v telesa zastopnikov delojemalcev federacije, kakor tudi skoraj vseh zveznih dežel za zaposlene v javnem sektorju s krajšim delovnim časom, z rednim delovnim časom manj kot 18 ur (obseg delovnega časa je v nekaterih zveznih deželah nekoliko nižji) predstavlja posredno diskriminacijo žensk, ker te predstavljajo veliko večino zaposlenih s krajšim delovnim časom. Gre torej za kršitev Direktive 76/207/EGS. Poleg tega taka ureditev tudi ni združljiva z direktivo 97/81/ES, po kateri se zaposlenih s krajšim delovnim časom ne sme obravnavati manj ugodno, kot zaposlenih s polnim delovnim časom, razen če je različno obravnavanje utemeljeno iz stvarnih razlogov.

Stvarni razlogi za izključitev pasivne volilne pravice naj ne bi obstajali. Omejena prisotnost zadevnega osebja na delovnem mestu se lahko izravna s bolj fleksibilnim oblikovanjem delovnega časa in modernimi sredstvi sporočanja. *Betriebsverfassungsgesetz* (nemški zakon o sodelovanju delavcev pri upravljanju), ki se uporablja za volitve delavskih direktorjev v privatnem gospodarstvu, ne vsebuje take omejitve. Delavski direktorji pa imajo enako vlogo kot telesa zastopnikov delojemalcev v javnem sektorju. Zastopanje izključene skupine v telesih zastopnikov delojemalcev je potrebno zaradi njenih specifičnih interesov, ki bi se drugače ne upoštevali.

Tožba Združenega kraljestva proti Evropskemu parlamentu in Svetu Evropske unije, vložena dne 24. maja 2004

(Zadeva C-217/04)

(2004/C 201/15)

Združeno kraljestvo, ki ga zastopa Marc Bethell, zastopnik, in Lord Goldsmith QC, Her Majesty's Attorney General, Nicholas Paines QC in Tim Ward, z naslovom za vročanje v Luksem-

burgu, je dne 24. maja 2004 na Sodišče Evropskih skupnosti vložil tožbo proti Evropskemu parlamentu in Svetu Evropske unije.

Tožeča stranka Sodišču predlaga, naj:

- razglasi za nično Uredbo (ES) št. 460/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. marca 2004 o ustanovitvi Evropske agencije za varnost omrežij in informacij (!);
- Evropskemu parlamentu in Svetu naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene navedbe

Izpodbijana uredba (Uredba (ES) št. 460/2004, v nadaljevanju: „Uredba EAVOI“) ustanavlja Evropsko agencijo za varnost omrežij in informacij (v nadaljevanju: Agencija), katere naloge so zagotavljanje smernic, svetovanje ter pomoč Komisiji, državam članicam in poslovnemu sektorju glede varnosti omrežij in informacij v okviru Uredbe EAVOI. Združeno kraljestvo podpira ustanovitev Agencije, a navaja da za to člen 95 ES ni ustrezna pravna podlaga za njeno ustanovitev. Uredba EAVOI se v celoti nanaša na ustanovitev Agencije kot organa Skupnosti; določa njene cilje in naloge ter vsebuje določbe o njenem upravljanju in organizaciji ter programu dela; poleg tega vsebuje določbe o proračunu Agencije, pravnem položaju, posebnih pravicah in imunitetah ter delovnih jezikih. Določbe Uredbe EAVOI učinkujejo v celoti na ravni institucionalnega prava Skupnosti.

Združeno kraljestvo meni, da je zakonodajno pooblastilo iz člena 95 ES, pooblastilo za harmoniziranje nacionalnih zakonodaj in ni pooblastilo za ustanavljanje organov Skupnosti ali prenesti naloge na take organe. Te zadeve se nahajajo izven področja nacionalnega prava in zakonodaja Skupnosti, s katero je ustanovljen tak organ ali prenese nanj naloge, ne more harmonizirati nacionalnega prava v smislu člena 95.

Nobena od določb Uredbe EAVOI ne usklajuje, niti posredno, katerekoli določbe nacionalnega prava. Ravno nasprotno, Agenciji je izrecno prepovedano vmešavati se v pristojnosti nacionalnih teles, za cilje in naloge Agencije pa je v členu 1(3) določeno, da ne posegajo v pristojnosti držav članic.

Določbe Uredbe EAVOI zato ne spadajo v okvir pooblastila za harmonizacijo zakonodaje, danega Parlamentu in Svetu s členom 95 in edina ustrezna pravna podlaga za tak ukrep bi lahko bil člen 308 ES.

(!) UL L 77, 13.3.2004, str. 1.

Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sklepa Tribunale di Gorizia (Italija) z dne 7. aprila 2004 v zadevi Azienda Agricola Bogar Roberto e Andrea proti Agenzia per le erogazioni in Agricoltura - AGEA ter Cospalat Friuli Venezia Giulia

(Zadeva C-224/04)

(2004/C 201/16)

Tribunale di Gorizia je s sklepom z dne 7. aprila 2004 v zadevi Azienda Agricola Bogar Roberto e Andrea proti Agenzia per le erogazioni in Agricoltura - AGEA ter Cospalat Friuli Venezia Giulia, ki ga je sodno tajništvo prejelo dne 28. maja 2004, Sodišču Evropskih skupnosti predložil predlog za sprejem predhodne odločbe.

Tribunale di Gorizia predlaga Sodišču, da odloči o naslednjem predhodnem vprašanju:

— „Ali je člen 1 Uredbe EGS št. 856/84 ⁽¹⁾ z dne 31. marca 1984 ter člene 1 - 4 Uredbe št. 3950/92 ⁽²⁾ z dne 28. decembra 1992, glede na to, da mora biti pravna narava dodatnih dajatev za mleko in mlečne izdelke določena v skladu s pravili prava Skupnosti, ki so vzpostavila te dajatve ter pravila za njihovo uporabo, treba razlagati tako, da imajo dodatne dajatve za mleko in mlečne izdelke naravo upravnih sankcij in ali so proizvajalci te dajatve dolžni plačati le v primeru, če namerno ali iz malomarnosti presežejo količine, ki so jim bile določene?“

⁽¹⁾ UL L 90, 1.4.1984, str. 10.

⁽²⁾ UL L 405, 31.12.1992, str. 1.

Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sklepa Hanseatisches Oberlandesgericht (Bremen) (Nemčija) z dne 27. maja 2004 v zadevi Crailsheimer Volksbank eG proti Klaus Conrads, Frank Schulzke in Petra Schulzke - Lösche in Joachim Nitschke

(Zadeva C-229/04)

(2004/C 201/17)

Hanseatisches Oberlandesgericht je s sklepom z dne 27. maja 2004 v zadevi Crailsheimer Volksbank eG proti Klaus Conrads, Frank Schulzke in Petra Schulzke - Lösche in Joachim Nitschke,

ki ga je sodno tajništvo prejelo dne 2. junija 2004, Sodišču Evropskih skupnosti predložilo predlog za sprejem predhodne odločbe.

Hanseatisches Oberlandesgericht predlaga Sodišču, da odloči o naslednjih vprašanjih:

- 1) Ali je združljivo s členom 1(1) Direktive 85/577/EGS ⁽¹⁾, da so pravice potrošnika, predvsem njegova pravica do odstopa od pogodbe, odvisne ne samo od obstoja položaja sklepanja poslov od vrat do vrat, v smislu člena 1(1) Direktive, ampak tudi od dodatnih meril, kot so npr. zavestna vključitev tretjega pri sklepanju s strani trgovca ali od malomarnosti trgovca glede ravnanja tretjega pri sklepanju poslov od vrat do vrat?
- 2) Ali je združljivo s členom 5(2) Direktive 85/577/EGS, da mora jemalec hipotekarnega kredita, v primeru odstopa od pogodbe posojilodajalcu plačati znesek posojila, če ni sklenil samo posojilno pogodbo v položaju sklepanja poslov od vrat od vrat, ampak je v položaju sklepanja poslov od vrat do vrat dal tudi nalog za izplačilo zneska na račun, s katerim dejansko ne more več razpolagati?
- 3) Ali je združljivo s členom 5(2) Direktive 85/577/EGS, da mora jemalec hipotekarnega kredita, če je po odstopu od pogodbe zavezan, da povrne znesek posojila, le - tega plačati nemudoma v enem samem obroku in ne ob v pogodbi predvideni zapadlosti obrokov?
- 4) Ali je združljivo s členom 5(2) Direktive 85/577/EGS, da mora jemalec hipotekarnega kredita, ki je v primeru odstopa od pogodbe dolžan povrniti znesek posojila, dolžan plačati tudi običajne tržne obresti za posojilo?

⁽¹⁾ UL L 372, str. 31.

Tožba Komisije Evropskih Skupnosti proti Francoski republiki, vložena dne 2. junija 2004

(Zadeva C-230/04)

(2004/C 201/18)

Komisija Evropskih Skupnosti, ki jo zastopa G. Rozet, zastopnik, z naslovom za vročanje v Luksemburgu, je dne 2. junija 2004 na Sodišče Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Francoski republiki.

Komisija Evropskih Skupnosti Sodišču predlaga, naj:

- ugotovi, da Francoska republika s tem, da ni dovolila upoštevanja delovnih izkušenj in delovne dobe, ki so jih državljani Skupnosti, ki vstopajo v delovno razmerje kot javni uslužbenci v francoske javne bolnice, pridobili v javnem sektorju druge države članice, ni izpolnila obveznosti iz člena 39 ES in člena 7 Uredbe Sveta št. 1612/68 (EGS) z dne 15. oktobra 1968 o prostem gibanju delavcev v Skupnosti⁽¹⁾;
- Francoski republiki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene navedbe

Države članice morajo pri zaposlovanju, razporejanju in določanju delovne dobe delavcev migrantov v svojem javnem sektorju upoštevati obdobja njihove zaposlitve na področju podobne dejavnosti v drugi državi članici in sicer pod enakimi pogoji, kot so tisti, ki veljajo za delovno dobo in delovne izkušnje, pridobljene v njihovih lastnih sistemih. Veljavni francoski predpisi ne dovoljujejo upoštevanja delovnih izkušenj in delovne dobe, ki so jih državljani Skupnosti, ki vstopajo v delovno razmerje kot javni uslužbenci v francoske javne bolnice, pridobili v javnem sektorju druge države članice.

⁽¹⁾ UL L 257, 19.10.1968, str. 2.

Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sklepa Tribunale Amministrativo Regionale za Lazio (Italija) z dne 23. februarja 2004 v zadevi Confcooperative Unione Regionale della Cooperazione FVG Federagricole in drugi proti Ministero delle Politiche Agricole e Forestali ter Regione Veneto

(Zadeva C-231/04)

(2004/C 201/19)

Tribunale Amministrativo Regionale za Lazio je s sklepom z dne 23. februarja 2004 v zadevi Confcooperative Unione Regionale della Cooperazione FVG Federagricole in drugi proti Ministero delle Politiche Agricole e Forestali ter Regione Veneto, ki ga je sodno tajništvo prejelo dne 3. junija 2004, Sodišču Evropskih skupnosti predložil predlog za sprejem predhodne odločbe.

Tribunale Amministrativo Regionale za Lazio predlaga Sodišču, da odloči o naslednjih vprašanjih:

- 1) Ali Evropski sporazum o pridružitvi med Republiko Madžarsko na eni strani in Evropskimi skupnostmi in njihovimi državami članicami na drugi strani, podpisan dne 16. decembra 1991 (UL L 347 z dne 31. decembra 1993) predstavlja zakonito, ustrezno in zadostno pravno podlago za dodelitev pooblastila Evropski skupnosti za sprejem Evropskega sporazuma o vzajemnem priznavanju, zaščiti in nadzoru imen vin, podpisanega dne 29. novembra 1993 (UL L 337 z dne 31. decembra 1993) med Evropsko skupnostjo in Republiko Madžarsko; med drugim glede na člen 65(1), Skupno izjavo št. 13 in Prilogo XIII (točke 3, 4 in 5) Evropskega sporazuma iz leta 1991, v zvezi z morebitnim pridržkom suverenih pravic in pristojnosti posameznih držav na področju nacionalnih geografskih označb za svoje kmetijsko prehranske proizvode, vključno s proizvodi vinskega sektorja, ki izključuje vsakršen prenos suverenih pravic in pristojnosti na Evropsko skupnost?
- 2) Ali je Evropski sporazum o zaščiti imen vin, podpisan dne 29. novembra 1993 med Evropsko skupnostjo in Republiko Madžarsko (UL L 337/1993) o ureditvi zaščite geografskih označb na področju industrijske in poslovne lastnine, tudi glede na vsebino mnenja št. 1/94 Sodišča Evropskih skupnosti o izključni pristojnosti ES, treba razglasiti za ničnega in brez učinka v pravnem redu Skupnosti, glede na to, da posamezne države članice Evropske skupnosti omenjenega sporazuma niso ratificirale?
- 3) Če je Evropski sporazum iz leta 1993 (UL L 337/93) v celoti zakonit in uporabljen, ali je prepoved uporabe imena „Tocai“ v Italiji po letu 2007, ki izhaja iz izmenjanih pisem med pogajalkami v času sklepanja tega sporazuma (in ki so mu tudi priložena), nična in brez učinka in sicer zato, ker je ta v nasprotju z ureditvijo homonimnih označb, določeno s tem Sporazumom iz leta 1993 (glej člen 4(5) in Protokol priložen k Sporazumu)?
- 4) Ali je gre šteti, da Druga skupna izjava, priložena Sporazumu iz leta 1993 (UL L 337/1993), iz katere izhaja, da pogodbeni stranke v času pogajanj niso bile seznanjene z obstojem homonimnih označb evropskih in madžarskih vin, vsebuje očitno napačno predstavo stvarnosti (glede na to, da italijanske in madžarske označbe vina „Tocai“ obstajajo in živijo v sožitju že stoletja in da so bile uradno priznane leta 1948 s sporazumom, sklenjenim med Italijansko republiko in Republiko Madžarsko, ter so bile nedavno prevzete v pravno ureditev Skupnosti), kar na podlagi člena 48 Dunajske konvencije o pogodbenem pravu predstavlja razlog za ničnost dela Sporazuma iz leta 1993, iz katerega izhaja prepoved uporabe imena „Tocai“ v Italiji?

- 5) Ali je treba v luči člena 59 Dunajske konvencije o pogodbenem pravu Sporazum TRIPs o trgovinskih vidikih pravic intelektualne lastnine (UL L 336 z dne 23. novembra 1994), ki je bil sklenjen v okviru Svetovne trgovinske organizacije (WTO) in je začel veljati dne 1. januarja 1996, torej po uveljavitvi Evropskega sporazuma iz leta 1993 (UL L 337/1994) razlagati tako, da se glede na to, da so podpisnice obeh sporazumov iste, njegove določbe o ureditvi homonimnih označb vin uporabljajo namesto določb iz Evropskega sporazuma iz leta 1993, kadar so le-te v neskladju?
- 6) Ali je treba člene 22 – 24 tretjega dela Priloge C Sporazuma o ustanovitvi svetovne trgovinske organizacije (WTO), ki vsebuje Sporazum TRIPs (UL L 336/1994) in ki je začel veljati 1. januarja 1996, glede na obstoj dveh homonimnih označb za vina, pridelana v dveh državah pogodbenicah Sporazuma TRIPs (tako v primeru, da gre za homonomijo pri dveh geografskih označbah, ki se uporabljata v obeh državah pogodbenicah Sporazuma, kot tudi če gre za geografsko označbo v eni državi pogodbenici ter homonimno poimenovanje vinske trte, ki je tradicionalno gojena v drugi državi pogodbenici) razlagati tako, da se lahko ti dve označbi uporabljata še naprej, če so ju njuni proizvajalci v preteklosti uporabljali bodisi v dobri veri bodisi najmanj deset let pred 15. aprilom 1994 (člen 24(4) TRIPs) in če vsaka označba natančno navaja državo ali regijo oziroma kraj porekla zaščitene vina, tako da le-to potrošnika ne zavaja?

Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sklepa Arbeitsgericht Düsseldorf (Nemčija) z dne 5. maja 2004 v zadevi Gül Demir proti Securicor Aviation Limited Securicor Aviation (Germany) Limited in Kötter Aviation Security GmbH & Co. KG

(Zadeva C-233/04)

(2004/C 201/20)

Arbeitsgericht Düsseldorf je s sklepom z dne 5. maja 2004 v zadevi Gül Demir proti Securicor Aviation Limited Securicor Aviation (Germany) Limited in Kötter Aviation Security GmbH & Co. KG, ki ga je sodno tajništvo prejelo dne 3. junija 2004, Sodišču Evropskih skupnosti predložilo predlog za sprejem predhodne odločbe.

Arbeitsgericht Düsseldorf predlaga Sodišču, da odloči o naslednjih vprašanjih:

- 1) Ali je pri nadzoru dejanskega obstoja prenosa podjetja v skladu s členom 1 Direktive 2001/23/ES ⁽¹⁾ - ne glede na vprašanje lastniških razmerij - v primeru ponovne oddaje naročila v okviru celostne presoje predpostavka za ugotovitev prenosa obratnih sredstev od prvotnega prevzemnika naročila na novega prevzemnika naročila to, da se upravičencu obratna sredstva prepustijo v lastno pridobitno rabo? Ali je za pritrdilni odgovor glede prenosa obratnih sredstev zato potrebno, da se prevzemniku naročila prizna pooblastilo, da lahko o načinu uporabe obratnih sredstev odloči z lastnim pridobitnim namenom. Ali je zato treba razlikovati, ali prevzemnik naročila opravi storitev „na obratnih sredstvih naročnika“ ali „z obratnimi sredstvi naročnika“?
- 2) Če Sodišče na vprašanje pod 1) odgovori pritrdilno:
 - (a) Ali se obratna sredstva ne obravnavajo kot prepuščena v lastno pridobitno rabo, če jih je naročnik dal prevzemniku naročila le na razpolago, medtem ko servisiranje, vključno s povezanimi stroški, nosi naročnik?
 - (b) Ali gre v primeru za lastno pridobitno rabo prevzemnika naročila, če v okviru kontrole potnikov na letališču le - ta uporablja detektorje, ročne detektorje in naprave za rentgenski pregled, ki mu jih je dal naročnik na razpolago?

⁽¹⁾ UL L 82, str. 16.

Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Kraljevini Španiji, vložena dne 4. junija 2004

(Zadeva C-235/04)

(2004/C 201/21)

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopata M. van Beek in G. Valero Jordana, zastopnika, z naslovom za vročanje v Luksemburgu, je dne 4. junija 2004 na Sodišče Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Kraljevini Španiji.

Komisija Evropskih skupnosti Sodišču predlaga, naj:

1. ugotovi, da Kraljevina Španija s tem, da ni določila zadostnega števila območij - bodisi po številu bodisi po površini - za varstvo vseh vrst ptic, ki so navedene v Prilogi I Direktive ter selitvenih vrst, ki niso navedene v omenjeni Prilogi I, ni izpolnila obveznosti iz člena 4(1) in (2) Direktive Sveta 79/409/EGS z dne 2. aprila 1979 o ohranjanju prosto živečih ptic (¹);

2. Kraljevini Španiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene navedbe

Člen 4(1) in (2) Direktive 79/409/EGS nalaga državam članicam posebno obveznost, da določijo območja, ki so „posebna območja varstva za ptice“ (POVP), za učinkovito ohranjanje vrst naštetih v Prilogi I navedene Direktive in drugih selitvenih vrst, ki se redno pojavljajo, katerih namen je zagotoviti njihovo preživetje in razmnoževanje na območju razširjenosti. Navedena obveznost se nanaša najmanj na območja, ki so najbolj primerna po številu in površini za ohranjanje zadevnih živalskih vrst, upoštevajoč pri tem potrebo po njihovem varstvu. Zadostno število POVP je mogoče določiti glede na postavljene cilje.

Države članice imajo pri določitvi območij, ki so najbolj primerna za potrebe iz člena 4 Direktive, določen manevrski prostor, vendar mora njihova ocena temeljiti izključno na orintoloških znanstvenih merilih. V primeru Španije je seznam območij, pomembnih za ptice (Important bird areas, IBA), ki ga je izdelala Sociedad Española de Ornitología leta 1998 (seznam SEO/Birdlife 98), ki je najbolj dokumentirana in natančna razpoložljiva referenca za opredelitev območij, ki so primerna za ohranjanje in še posebej preživetje in razmnoževanje pomembnih vrst. Navedeni seznam temelji na uravnoteženih orintoloških merilih iz katerih je mogoče razbrati, katera območja so najbolj primerna za ohranjanje vrst navedenih v Prilogi I in drugih selitvenih vrst in identificira prioriteta območja za ohranjanje ptic v Španiji.

Ob primerjavi podatkov iz seznama SEO/Birdlife 98 z POVP, ki jih je določila Kraljevina Španija, ki se nanaša na celotno ozemlje Španije kot tudi podrobnejše analize avtonomnih skupnosti je mogoče zaključiti, da sta število in površina območij, določenih kot POVP, manjša od tistega, ki je znanstveno ugotovljen kot najbolj primeren za zagotavljanje ustreznih zaščit ptic iz člena 4 Direktive.

(¹) UL L 103, 25.4.1979, str. 1.

Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sklepa Tribunale di Cagliari (Italija) z dne 14. maja 2004 v zadevi Enirisorse SpA proti Sotacarbo SpA

(Zadeva C-237/04)

(2004/C 201/22)

Tribunale di Cagliari je s sklepom z dne 14. maja 2004 v zadevi Enirisorse SpA proti Sotacarbo SpA, ki ga je sodno tajništvo prejelo dne 7. junija 2004, Sodišču Evropskih skupnosti predložil predlog za sprejem predhodne odločbe.

Tribunale di Cagliari predlaga Sodišču, da odloči o naslednjih vprašanjih:

- 1) „Ali določba člena 33 zakona št. 240/02 predstavlja državno pomoč v dobro SOTACARBO SpA, ki je v neskladju s členom 87 Pogodbe, in je poleg tega dodeljena protipravno, saj o njej Komisija ni bila obveščena v skladu s členom 88(3) Pogodbe?“
- 2) Ali je omenjen predpis v neskladju s členi 43, 44, 48, 49 in nasl. Pogodbe v zvezi s pravico do ustanavljanja in prostega pretoka storitev?“

Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Helenski republiki, vložena dne 14. junija 2004

(Zadeva C-250/04)

(2004/C 201/23)

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopata Georgios Zavvos in Michael Shotter, člana njene pravne službe, je dne 14. junija 2004 na Sodišče Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Helenski republiki.

Tožeča stranka Sodišču predlaga, naj:

— ugotovi, da Helenska republika s tem, da ni sprejela potrebnih zakonskih, podzakonskih in upravnih predpisov za uskladitev z Direktivo 2002/19/ES (¹) Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o dostopu do elektronskih komunikacijskih omrežij in pripadajočih naprav ter o njihovem medomrežnem povezovanju (Direktiva o dostopu) oziroma s tem, da o sprejemu omenjenih predpisov ni obvestila Komisije, ni izpolnila obveznosti iz te direktive.

— Helenski republiki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene navedbe

Rok, določen za uskladitev s to direktivo, se je iztekkel dne 24. julija 2003.

(¹) UL L 108, 24.4.2002, str. 7.

Tožba Komisije Evropskih Skupnosti proti Helenski republiki, vložena dne 14. junija 2004

(Zadeva C-251/04)

(2004/C 201/24)

Komisija Evropskih Skupnosti, ki jo zastopata Georgios Zavvos in Knut Simonsson iz njene pravne službe, je dne 14. junija 2004 na Sodišče Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Helenski republiki.

Komisija Evropskih Skupnosti Sodišču predlaga, naj:

- ugotovi, da Helenska republika ni izpolnila svojih obveznosti iz člena 1 Uredbe Sveta (EGS) št. 3577/92 (¹) z dne 7. decembra 1992 o uporabi načela prostega pretoka storitev v pomorskem prometu med državami članicami (pomorska kabotaža), s tem da dovoljuje opravljanje storitev vlečenja na odprtem morju le ladjam pod grško zastavo;
- Helenski republiki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene navedbe

Veljavne grške zakonske določbe so v nasprotju s členom 1 Uredbe (EGS) št. 3577/92.

(¹) UL L 364, 12.12.1992, str. 7.

Tožba Komisije Evropskih Skupnosti proti Helenski republiki, vložena dne 14. junija 2004

(Zadeva C-252/04)

(2004/C 201/25)

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopata Georgios Zavvos in Michael Shotter, člana njene pravne službe, je dne 14. junija 2004 na Sodišče Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Helenski republiki.

Tožeča stranka Sodišču predlaga, naj:

- ugotovi, da Helenska republika s tem, da ni sprejela potrebnih zakonskih, podzakonskih in upravnih predpisov za uskladitev z Direktivo 2002/22/ES (¹) Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o univerzalni storitvi in pravicah uporabnikov v zvezi z elektronskimi komunikacijskimi omrežji in storitvami (Direktiva o univerzalnih storitvah) oziroma s tem, da o sprejemu omenjenih predpisov ni obvestila Komisije, ni izpolnila obveznosti iz omenjene direktive.
- Helenski republiki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene navedbe.

Rok, določen za uskladitev s to direktivo, se je iztekkel dne 24. julija 2003.

(¹) UL L 108, 24.4.2002, str. 51.

Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Helenski republiki, vložena dne 14. junija 2004

(Zadeva C-253/04)

(2004/C 201/26)

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopata Georgios Zavvos in Michael Shotter, člana njene pravne službe, je dne 14. junija 2004 na Sodišče Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Helenski republiki.

Tožeča stranka Sodišču predlaga, naj:

- ugotovi, da Helenska republika s tem da ni sprejela zakonskih, podzakonskih in upravnih predpisov potrebnih za uskladitev z Direktivo 2002/21/ES (¹) Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o skupnem regulativnem okviru za elektronska komunikacijska omrežja in storitve (okvirna direktiva) oziroma s tem, da o sprejemu omenjenih predpisov ni obvestila Komisije, ni izpolnila obveznosti iz te direktive;
- Helenski republiki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene navedbe

Rok, določen za uskladitev s to direktivo, se je iztekkel dne 24. julija 2003.

(¹) UL L 108, 24.4.2002, str. 33.

Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Helenski republiki, vložena dne 14. junija 2004

(Zadeva C-254/04)

(2004/C 201/27)

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopata Georgios Zavvos in Michael Shotter, člana njene pravne službe, je dne 14. junija 2004 na Sodišče Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Helenski republiki.

Tožeča stranka Sodišču predlaga, naj:

- ugotovi, da Helenska republika s tem da ni sprejela zakon-
skih, podzakonskih in upravnih predpisov potrebnih za
uskladitev z Direktivo 2002/20/ES⁽¹⁾ Evropskega parla-
menta in Sveta z dne 7. marca 2002 o odobritvi elektronskih
komunikacijskih omrežij in storitev (Direktiva o
odobritvi) oziroma s tem, da o sprejemu omenjenih pred-
pisov ni obvestila Komisije, ni izpolnila obveznosti iz te
direktive;
- Helenski republiki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene navedbe

Rok, določen za uskladitev s to direktivo, se je iztekel dne 24. julija 2003.

⁽¹⁾ UL L 108, 24.4.2002, str. 21.

Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sodbe Cour du travail iz Lièga (deveti senat) (Belgija) z dne 7. junija 2004 v zadevi Office national de l'emploi proti Ioannisu Ioannidisu

(Zadeva C-258/04)

(2004/C 201/28)

Cour du travail iz Lièga (deveti senat) je s sodbo z dne 7. junija 2004 v zadevi Office national de l'emploi (belgijski državni zavod za zaposlovanje) proti Ioannisu Ioannidisu, ki ga je sodno tajništvo prejelo dne 17. junija 2004, Sodišču Evropskih skupnosti predložila predlog za sprejem predhodne odločbe.

Cour du travail iz Lièga (deveti senat) predlaga Sodišču, naj odloči o naslednjem vprašanju:

Ali pravo Skupnosti (predvsem členi 12, 17 in 18 Pogodbe ES) nasprotuje temu, da bi ureditev v državi članici (kot na primer v Belgiji Kraljevi odlok z dne 25. novembra 1991 o predpisih o

brezposelnosti), ki dodeljuje iskalcem zaposlitve, v načelu mlajšim od 30 let, t. i. denarno pomoč za čakanje na podlagi zaključenega srednješolskega izobraževanja, postavljala tistim iskalcem, ki so državljani druge države članice, v enakih okvirih kot svojim državljanom, pogoj po katerem je denarna pomoč dodeljena le v primeru, da je bila zahtevana izobrazba pridobljena v izobraževalni ustanovi, ki je organizirana, subvencionirana ali priznana s strani ene od treh nacionalnih skupnosti (kot določeno v členu 36(1) (pododstavek 1) (točka 2a) omenjenega Kraljevega odloka), tako da je denarna pomoč za čakanje zavrnjena mlademu iskalcu zaposlitve, ki sicer ni družinski član delavca migranta, je pa državljan druge države članice, v kateri je, pred selitvijo znotraj Unije, obiskoval in zaključil srednješolsko izobraževanje, priznано kot enakovredno tistemu izobraževanju, ki ga državni organi zahtevajo v primeru prošnje za dodelitev denarne pomoči za čakanje?

Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Zvezni republiki Nemčiji, vložena dne 23. junija 2004

(Zadeva C-262/04)

(2004/C 201/29)

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopata Walter Mölls in Karolina Mojzesowicz, člana pravne službe Komisije, z naslovom za vročanje v Luksemburgu, je dne 23. junija 2004 na Sodišče Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Zvezni republiki Nemčiji.

Tožeča stranka Sodišču predlaga, naj:

- ugotovi, da je Zvezna republika Nemčija kršila svoje obveznosti iz člena 9 Direktive Komisije 2002/77/ES z dne 16. septembra 2002 o konkurenci na trgih za elektronska komunikacijska omrežja in storitve, s tem da Komisiji ni predložila informacije, ki bi Komisiji omogočile potrditev da so bile določbe te direktive izpolnjene.
- Zvezni republiki Nemčiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene navedbe

V skladu s členom 9 Direktive Komisije 2002/77/ES morajo države članice do najpozneje 24. julija 2003 predložiti Komisiji informacije, ki ji omogočajo potrditev, da so bile določbe te direktive izpolnjene. Ta rok je potekel, ne da bi Zvezna republika Nemčija Komisiji posredovala informacije zahtevane v členu 9.

Tožba Komisije Evropskih Skupnosti proti Francoski republiki, vložena dne 24. junija 2004

(Zadeva C-263/04)

(2004/C 201/30)

Komisija Evropskih Skupnosti, ki jo zastopata E. Gippini Fournier in K. Mojzesowicz, zastopnika, z naslovom za vročanje v Luksemburgu, je dne 24. junija 2004 na Sodišče Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Francoski republiki.

Komisija Evropskih Skupnosti Sodišču predlaga, naj:

- 1) ugotovi, da Francoska republika s tem, da Komisiji ni predložila potrebnih informacij, ki Komisiji omogočajo potrditev, da so bile določbe Direktive 2002/77/ES⁽¹⁾ izpolnjene, ni izpolnila obveznosti iz člena 9 te Direktive;
- 2) Francoski republiki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene navedbe

Člen 9 Direktive 2002/77/ES obvezuje države članice da Komisiji najpozneje do 24. julija 2003 predložijo informacije, ki Komisiji omogočajo potrditev, da so bile določbe te direktive izpolnjene.

⁽¹⁾ Direktiva Komisije 2002/77/ES z dne 16. septembra 2002 o konkurenci na trgih za elektronska komunikacijska omrežja in storitve (UL L 249, str. 21).

Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sodbe Tribunal des affaires de sécurité sociale de Saint-Etienne (Francija) z dne 5. aprila 2004 v zadevi SAS Bricorama France proti Caisse Nationale de l'Organisation Autonome d'Assurance Vieillesse des Travailleurs Non-Salariés des Professions Industrielles et Commerciales - Caisse ORGANIC

(Zadeva C-276/04)

(2004/C 201/31)

Tribunal des affaires de sécurité sociale de Saint-Etienne je s sodbo z dne 5. aprila 2004 v zadevi SAS Bricorama France proti Caisse Nationale de l'Organisation Autonome d'Assurance Vieillesse des Travailleurs Non-Salariés des Professions Indu-

strielles et Commerciales - Caisse ORGANIC, ki ga je sodno tajništvo prejelo dne 29. junija 2004, Sodišču Evropskih skupnosti predložil predlog za sprejem predhodne odločbe.

Tribunal des affaires de sécurité sociale de Saint-Etienne predlaga Sodišču, da odloči o naslednjem vprašanju:

„Ali je člen 87 Pogodbe ES treba razlagati tako, da državna sredstva, ki jih je Francija izplačala v okviru C.P.D.C. (Comité Professionnel de la Distribution des Carburants – Poklicni odbor za oskrbo z gorivom), F.I.S.A.C. (Fonds d'Intervention pour la Sauvegarde de l'Artisanat et du Commerce – Intervencijski sklad za podporo obrtništvu in podjetništvu), pomoči v trenutku upokojitve obrtnikov in podjetnikov ter zneska, izplačanega v shemo pokojninskega zavarovanja samozaposlenih oseb v industrijskih in podjetniških poklicih, kot tudi v shemo samozaposlenih oseb v obrtniških poklicih, predstavljajo sistem državne pomoči?“

Izbris zadeve C-258/03⁽¹⁾

(2004/C 201/32)

Predsednik Sodišča Evropskih skupnosti je s sklepom z dne 17. maja 2004 odločil o izbrisu zadeve pod opr. št. C-258/03: Komisija Evropskih skupnosti proti Francoski republiki.

⁽¹⁾ UL C 213, 6.9.2003.

Izbris zadeve C-382/03⁽¹⁾

(2004/C 201/33)

Predsednik Sodišča Evropskih skupnosti je s sklepom z dne 11. maja 2004 odločil o izbrisu zadeve pod opr. št. C-382/03 (predlog za sprejem predhodne odločbe Supreme Court, Dublin): Ryanair Ltd proti Aer Rianta cpt.

⁽¹⁾ UL C 275, 15.11.2003.

SODIŠČE PRVE STOPNJE

Razporeditev sodnikov v senate

(2004/C 201/34)

Sodišče prve stopnje je na upravni seji dne 8. julija 2004, po nastopu mandata sodnice ge. Trstenjak, spremenilo svoj sklep z dne 13. maja 2004 o razporeditvi sodnikov v senate kot sledi:

Razporeditev sodnikov in sodnic v senate za obdobje od 8. julija 2004 do 31. avgusta 2004

prvi senat treh sodnikov:

g. Vesterdorf, predsednik, g. Mengozzi, ga. Martins Ribeiro, ga. Labucka in ga. Trstenjak, sodnice in sodnika;

prvi razširjeni senat petih sodnikov:

g. Vesterdorf, predsednik, g. Mengozzi, ga. Martins Ribeiro, ga. Labucka in ga. Trstenjak, sodnice in sodnika.

V zadevah, v katerih je bil pisni postopek zaključen in je bila opravljena ustna obravnava oziroma narok zanjo določen pred 8. julijem 2004, prvi senat treh sodnikov in prvi razširjeni senat petih sodnikov nadaljujeta ustne postopke, posvetovanje in izdajo sodb v prejšnjih sestavah.

SODBA SODIŠČA PRVE STOPNJE

z dne 25. maja 2004

v zadevi T-69/03 W. proti Evropskemu parlamentu ⁽¹⁾

(Uradniki — Dodatek za preselitev — Prebivališče — Dokazi)

(2004/C 201/35)

(Jezik postopka: francoščina)

V zadevi 69/03, W., nekdanji uradnik Evropskega parlamenta, stanujoč v Folkestone (Združeno kraljestvo), ki ga zastopa P. Goergen, avocat, proti Evropskemu parlamentu (zastopnika: J. de Wachter in L. Knudsen), katere predmet je razglasitev za

nično odločbe Evropskega parlamenta z dne 3. junija 2002, ki tožeči stranki zavrnila dodatek za preselitev, je Sodišče prve stopnje, v sestavi J. D. Cooke, sodnik posameznik; sodni tajnik: I. Natsinas, administrator, dne 25. maja 2004 razglasilo sodbo, katere izrek se glasi kot sledi:

- 1) *Tožba se zavrne.*
- 2) *Vsaka stranka nosi svoje stroške.*

⁽¹⁾ UL C 101, 26.4.2003.

Tožba Asklepios Kliniken GmbH proti Komisiji Evropskih skupnosti, vložena dne 13. maja 2004

(Zadeva T-167/04)

(2004/C 201/36)

(Jezik postopka: nemščina)

Asklepios Kliniken GmbH, Königstein-Falkenstein (Nemčija), ki ga zastopa K. Füsser, je dne 13. maja 2004 na Sodišče prve stopnje Evropskih skupnosti vložil tožbo proti Komisiji Evropskih skupnosti.

Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, da:

- ugotovi, da Komisija ni izpolnila obveznosti iz člena 88 ES kot tudi iz člena 10(1) in člena 13(1) Uredbe (ES) št. 659/1999, ker po vloženi pritožbi tožeče stranke z dne 20. januarja 2003 ni sprejela odločbe v skladu s členom 4(2),(3) ali (4) Uredbe (ES) št. 659/1999.

Tožbeni razlogi in bistvene navedbe

Tožeča stranka je družba zasebnega prava v izključno zasebni lasti, specializirano za obratovanje bolnišnic. Od januarja 2003 si prizadeva za sprejem odločbe Komisije v skladu s členom 4(2), (3) ali (4) Uredbe (ES) št. 659/1999, ki zadeva domnevno prakso pomoči v prid javnim bolnišnicam v Zvezni republiki Nemčiji.

Tožeča stranka navaja, da se morajo zasebne bolnišnice predvsem financirati iz plačil, ki so jim dana na podlagi pogodb o oskrbi sklenjenih s pristojnimi nosilci zdravstvenega zavarovanja in njihovimi poklicnimi združenji in v določenih primerih iz neposrednih dotacij za gradnjo bolnišnic, danih na podlagi obstajajočih finančnih načrtov za bolnišnice zveznih dežel. Nasprotno lahko javne bolnišnice dodatno računajo na to, da bo pri njih pogosto nastalo izgubo redno pokrili javni ustanovitelji. Po navedbah tožeče stranke gre pri teh dajatvah za pomoči v smislu člena 87(1) ES, ki se morajo v skladu s členom 88(3) ES prijaviti, med drugim pa tudi niso združljive s skupnim trgov.

Tožeča stranka nadalje navaja, da je tožba utemeljena, ker Komisija ni ukrepala kljub obstoječi obveznosti, da ukrepa od trenutka, ko je pozvana.

Tožba easyJet Airline Company Limited proti Komisiji Evropskih skupnosti, vložena dne 14. maja 2004

(Zadeva T-177/04)

(2004/C 201/37)

(Jezik postopka: angleščina)

EasyJet Airline Company Limited, s sedežem v Lutonu, Velika Britanija, ki ga zastopajo J. Cook, S. Dolan in J. Parker, solicitors, je dne 14. maja 2004 na Sodišče prve stopnje Evropskih skupnosti vložil tožbo proti Komisiji Evropskih skupnosti.

Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, da:

- razglasi za nično odločbo Komisije z dne 11. februarja 2004 v zadevi št. COMP/M.3280 (Air France/KLM), ki je združitev pod določenimi pogoji razglasila za združljivo s skupnim trgovom v skladu s členom 6(1)(b) in členom 6(2) Uredbe Sveta (EGS) št. 4064/89⁽¹⁾
- Komisiji Evropskih skupnosti naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene navedbe

V izpodbijani odločbi je Komisija ugotovila, da bi združitev med letalskima družbama „Air France“ in „KLM“ imela za posledico nastanek ali krepitev prevladujočega položaja na skupaj štirinajstih zračnih linijah od mesta do mesta. Vendar, je Komisija razglasila koncentracijo za združljivo s skupnim trgovom, pod pogojem, da stranki združitev izpolnita zagotovila, ki sta jih dali.

Tožeča stranka, ki je sama letalska družba, predlaga razglasitev ničnosti te odločbe, sklicujoč se na številne kršitve pooblastila

za odločanje po prostem preudarku s strani Komisije. Podrobneje navaja, da Komisija ni ustrezno upoštevala naslednjega:

- povečanje prevladujočega položaja združenega subjekta na linijah, kjer ni bilo prekrivanja med Air France in KLM;
- ali je združitev ustvarila ali okrepila prevladujoči položaj na trgih nabave letaliških storitev;
- posledice združitve na potencialno konkurenco.

Nadalje trdi, da Komisija ni ustrezno obrazložila svoje ugotovitve, da sta letališči „Charles de Gaulle“ in „Orly“ zamenljivi. Končno, meni, da so zagotovila, ki so jih dale stranke, za ponovno vzpostavitev učinkovite konkurence na trgih, na katerih prihaja do problema prevladujočega položaja, očitno nezadostna, ter da je Komisija s tem da jih je sprejela, kršila pooblastilo za odločanje po prostem preudarku.

⁽¹⁾ UL L 257/90, str. 13.

Tožba MPS Group Inc., proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli), vložena dne 17. maja 2004

(Zadeva T-178/04)

(2004/C 201/38)

(Jezik postopka: angleščina)

MPS Group Inc., s sedežem v Jacksonville, Florida, ZDA, ki ga zastopata K. O'Rourke in P. Kavanagh, solicitors, je dne 17. maja 2004 na Sodišče prve stopnje Evropskih skupnosti vložil tožbo proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT).

Druga stranka v postopku pred Odborom za pritožbe je bil Modis-Distribuição Centralizada SA.

Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj

- razglasi za nično odločbo četrtega Odbora za pritožbe z dne 4. februarja 2004 v delu, ki je ugodil ugovoru številka B000170599 glede naslednjih storitev v razredu 35: „storitve agencij za zaposlovanje, storitve svetovanja glede kadrovanja, storitve priprave plačilne liste, storitve beleženja časa, ponudba začasnega in stalnega osebja“;
- podredno, razglasi za nično odločbo v delu, ki zadeva storitve razreda 35; „storitve agencij za zaposlovanje, storitve svetovanja glede kadrovanja, ponudba začasnega in stalnega osebja“.

Tožbeni razlogi in bistvene navedbe

Prijavitelj znamke Skupnosti:	MPS Group Inc.
Zadevna znamka Skupnosti:	Prijava znamke Skupnosti št. 778795 „MODIS“ za storitve razreda 35 (storitve agencij za zaposlovanje, storitve svetovanja glede kadrovanja, storitve priprave plačilne liste...), razreda 41 (storitve usposabljanja osebja) in razreda 42 (psihometrično testiranje)
Imetnik izpodbijane znamke ali znaka v postopku ugovora:	Modis-Distribuição Centralizada SA
Izpodbijana znamka ali znak:	Portugalska znamka „MODIS“ za storitve razreda 35 (oglasna dejavnost; vodenje komercialnih poslov; poslovna administracija)
Odločba Oddelka za ugovore:	Zavrnitev prijave znamke Skupnosti za razreda 35 in 42 ter odobritev prijave za razred 42.
Odločba Odbora za pritožbe:	Razglasitev ničnosti odločbe Oddelka za ugovore, v delu kjer je ugodil ugovoru glede storitev razreda 41, predaja zadeve za nadaljnjo obravnavo preizkuševalcu in zavrnitev pritožbe glede ostalega.
Tožbeni razlogi pred Sodiščem prve stopnje:	Kršitev členov 8(1)(a) in 8(1)(b) Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 ⁽¹⁾ zaradi odločitve, da sta bili zadevni storitvi podobni.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3).

Tožba Siegfrieda Krahl proti Komisiji Evropskih skupnosti, vložena dne 17. maja 2004

(Zadeva T-179/04)

(2004/C 201/39)

(Jezik postopka: francoščina)

Siegfried Krahl, stanujoč v Zagrebu (Hrvaška), ki ga zastopajo Sébastien Orlandi, Albert Coolen, Jean-Noël Louis in Etienne Marchal, avocats, z naslovom za vročanje v Luksemburgu, je dne 17. maja 2004 na Sodišče prve stopnje Evropskih skupnosti vložil tožbo proti Komisiji Evropskih skupnosti.

Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

- razglasi za nično odločbe Komisije, s katero od tožeče stranke zahteva povrnitev dnevnic, izplačanih tožeči stranki v obdobju, v katerem ji je bilo dano na razpolago začasno stanovanje;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene navedbe

Tožeča stranka, uradnik Komisije, je nastopila delo na Delegaciji Komisije v Zagrebu dne 2. februarja 2002 in je bila do 19. septembra 2002 nastanjena v stanovanju, ki ga ji je dala na razpolago Komisija. Z izpodbijano odločbo je Komisija odločila, da mora tožeča stranka vrniti dnevnice, ki so ji bile izplačane v omenjenem obdobju, ker da naj do njih ne bi bila upravičena, saj je prebivala v stanovanju, ki ga ji je dala na razpolago Komisija.

V oporo svoji tožbi tožeča stranka zatrjuje kršitev člena 10 Priloge VII Kadrovske predpise. Trdi, da ji je Komisija dala zadevno stanovanje na razpolago le začasno in do preklica, kar naj ne bi nasprotovalo prejetemu dnevnici. Obenem navaja tudi kršitev načela zaupanja v pravo, saj naj bi ji Komisija natančno zagotovila izplačevanje dnevnic kljub temu, da je bila nastanjena v zadevnem stanovanju.

Tožba Spa Monopole, Compagnie fermière de Spa proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu, vložena dne 25. maja 2004

(Zadeva T-186/04)

(2004/C 201/40)

(Jezik postopka: francoščina)

Spa Monopole, Compagnie fermière de Spa, s sedežem v Spa (Belgija), ki jo zastopajo Laurent de Brouwer, Emmanuel Cornu, Eric De Gryse in Donatienne Moreau, avocats, je dne 25. maja 2004 na Sodišče prve stopnje Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu.

Spaform Limited je bil prav tako stranka v postopku pred četrtim Odborom za pritožbe.

Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

- razglasi za nično odločbo četrtega Odbora za pritožbe z dne 25. februarja 2004 v zadevi R 0827/2002-4, s katero je bila zavrnjena pritožba tožeče stranke proti odločbi Oddelka za ugovore, s katero je bil ugovor, s katerim je tožeča stranka nasprotovala registraciji besedne znamke „SPAFORM“ za proizvode iz razredov 7, 9 in 11, zavržen;
- Uradu za usklajevanje na notranjem trgu naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene navedbe

Prijavitelj znamke Skupnosti: Spaform Limited

Zadevna znamka Skupnosti: Besedna znamka „SPAFORM“ – prijava št. 609 776, vložena za proizvode razvrščene v razrede 7 (črpalke itd.), 9 (aparati in instrumenti za merjenje tlaka) in 11 (jacuzzi).

Imetnik izpodbijane znamke ali znaka v postopku ugovora: Tožeča stranka

Izpodbijana znamka ali znak: Nacionalna znamka SPA za proizvode iz razreda 32 (mineralne vode itd.)

Odločba Oddelka za ugovore: Zavrženje ugovora

Odločba Odbora za pritožbe: Zavrnitev pritožbe

Tožbeni razlogi pred Sodiščem prve stopnje: Kršitev člena 18(1) Uredbe (ES) št. 2868/95⁽¹⁾. Na podlagi tega člena je Oddelek za ugovore odločil, da iz podatkov, s katerimi je Urad razpolagal ob izteku roka za vložitev ugovora, ni bilo mogoče določiti prejšnje znamke, na podlagi katere je bil ugovor vложен. Tožeča stranka izpodbija navedeno ugotovitev.

⁽¹⁾ Uredba Komisije (ES) št. 2868/95 z dne 13. decembra 1995 za izvedbo Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 o znamki Skupnosti (UL L 303, 15.12.1995, str. 1-32).

Tožba DJ (*) proti Komisiji Evropskih skupnosti, vložena dne 19. maja 2004

(Zadeva T-187/04)

(2004/C 201/41)

(Jezik postopka: francoščina)

DJ (*), ki ga zastopa Carlos Mourato, avokat, je dne 19. maja 2004 na Sodišče prve stopnje Evropskih skupnosti vložil

tožbo proti Komisiji Evropskih skupnosti.

Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

- razglasi za nično odločbo drugostopenjskega ocenjevalca z dne 22. julija 2003 o sestavi ocenjevalnega lista tožeče stranke za obdobje od 1. julija 2001 do 31. decembra 2002;
- razglasi za nično implicitno zavrnitev ugovora tožeče stranke zaradi molka organa z dne 20. februarja 2004 OPI (Organ pristojen za imenovanja),
- toženi stranki naloži plačilo stroškov postopka ter nujne stroške, ki so nastali tožeči stranki tekom postopka, predvsem stroške za pooblaščenca za vročanje, potne stroške in stroške bivanja, kot tudi nagrade in stroške zagovornika.

Tožbeni razlogi in bistvene navedbe

V svoji tožbi tožeča stranka navaja niz kršitev pravil ocenjevalnega postopka ter določb o izvajanju člena 43 Kadrovskih predpisov, in sicer:

- dejstvo, da bi moral biti njen ocenjevalec nek drug uradnik, saj je bil on tisti, ki ji je bil hierarhično nadrejen, ne pa ocenjevalec, ki je označen na izpodbijani odločbi,
- neopravljeno posvetovanje z osebami, ki so ji bile predhodno nadrejene,
- zapoznelost drugega pogovora, kot tudi mnenja drugostopenjskega ocenjevalca,
- domnevno nepravilno imenovanje predsednika Paritetnega odbora za ocenjevanje.

Tožeča stranka tudi zatrjuje kršitev načela neodvisnosti notranjih revizorjev z razlago, da je bil eden od članov Paritetnega odbora za ocenjevanje iz Generalnega direktorata, katerega poslovanje je tožeča stranka pregledovala, in da je bil drugostopenjski ocenjevalec tožeče stranke tudi generalni sekretar Komisije, katerega poslovanje bi tudi utegnilo biti pregledano. Tožeča stranka navaja, da bi moral biti v navedenih okoliščinah njen drugostopenjski ocenjevalec podpredsednik, odgovoren za reformo Komisije. Končno tožeča stranka tudi zatrjuje, da je ocenjevalec kršil dolžnost obrazložitve, načelo enakega obravnavanja ter pooblastilo za odločanje po prostem preudarku.

(*) Informacija je bila izbrisana ali nadomeščena v okviru varstva osebnih in/ali zaupnih podatkov.

Tožba Soci  t  Freixenet S.A. proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu, vložena dne 24. maja 2004

(Zadeva T-190/04)

(2004/C 201/42)

(Jezik postopka: franco ina)

Soci  t  Freixenet S.A., s sedežem v Sant Sadurn  d'Anoia (Španija), ki jo zastopajo Fernand de Visscher, Emmanuel Cornu, Eric De Gryse in Donatienne Moreau, avocats, je dne 24. maja 2004 na Sodišče prve stopnje Evropskih skupnosti vložil tožbo proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu.

Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

- razglasi za nično odločbo četrtega Odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu z dne 11. februarja 2004 (zadeva R 97/2001-4) in odloči, da se prijava znamke Skupnosti  t. 32532 objavi v skladu s členom 40 Uredbe  t. 40/94;
- podredno, razglasi za nično odločbo četrtega Odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu z dne 11. februarja 2004 (zadeva R 97/2001-4);
- Uradu za usklajevanje na notranjem trgu naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene navedbe

Prijavitelj znamke Skupnosti:	Tožeča stranka
Zadevna znamka Skupnosti:	Tridimenzionalni znak v obliki bele polirane steklenice (�t. 32532)
Proizvodi ali storitve:	Proizvodi iz razreda 33 (peneča vina)
Odločba preizkuševalca:	Zavrnitev prijave
Odločba Odbora za pritožbe:	Zavrnitev pritožbe
Tožbeni razlogi:	Kršitev �lena 73 Uredbe 40/94, ker naj bi odločba Odbora za pritožbe temeljila na določenih dejstvih, glede katerih se tožeča stranka ni mogla izjasniti, kršitev člena 7(1)(b) in člena 7(3) Uredbe �t. 40/94 zato, ker naj zadevna znamka ne bi imela bistveno razlikovalnega značaja.

Tožba MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli), vložena dne 27. maja 2004

(Zadeva T-191/04)

(2004/C 201/43)

(Jezik postopka: angle ina)

MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG, s sedežem v Düsseldorfu (Nemčija), ki ga zastopa R. Kaase, lawyer, je dne 27. maja 2004 na Sodišče prve stopnje Evropskih skupnosti vložil tožbo proti Uradu Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (UUNT).

Tesco Stores Limited je bil druga stranka v postopku pred Odborom za pritožbe.

Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, da:

- razglasi za nično odločbo prvega Odbora za pritožbe UUNT z dne 23. marca 2004 v zadevi R 486/2003-1;
- UUNT naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene navedbe

Prijavitelj znamke Skupnosti:	MIP METRO Group Intellectual Property GmbH & Co. KG
Zadevna znamka Skupnosti:	Slikovna znamka „METRO“ za blago, ki ni predmet tega postopka - Prijava �t. 779116
Imetnik izpodbijane znamke ali znaka v postopku ugovora:	Tesco Stores Limited

Izpodbijana znamka ali znak: Nacionalna besedna znamka „METRO“

naslovom za vročanje v Luksemburgu, je dne 27. maja 2004 na Sodišče prve stopnje Evropskih skupnosti vložil tožbo proti Komisiji Evropskih skupnosti.

Odločba Oddelka za Zavrnitev ugovora ugovore:

Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

Odločba Odbora za Razveljavitev odločbe Oddelka za pritožbe: ugovore

Tožbeni razlogi pred Sodiščem prve stopnje: Tožeča stranka navaja, da bi kot čas, ko mora veljati prejšnja pravica, ki je podlaga za ugovor in ko je potrebno dokazati, da ima tak status, moral biti čas odločbe Oddelka za ugovor, ali podredno, ko se rok v katerem je potrebno predložiti nadaljnje dokaze izteče. V podporo tem navedbam se tožeča stranka sklicuje na kršitev parametrov postopka določenih v členu 74 Uredbe Sveta (ES) št. 40/94⁽¹⁾ in pravil 16 in 20 Uredbe Komisije št. 2868/95⁽²⁾. Po navedbah tožeče stranke, člen 8(1)(b) Uredbe Sveta 40/94 ne določa, da je veljavnost prejšnje znamke potrebna samo v trenutku vložitve ugovora.

— ugotovi, da je Komisija s tem, da je sprejela spremembe člena 7(2)(a) Supply of Beer (Tied Estate) Order 1989 (S.I. 1989 No 2390) („določba o gostujočem pivu“) s strani vlade Združenega kraljestva, kršila člen 28 (tedaj člen 30) Pogodbe o ES,

— ugotovi, da Komisija ne bi smela sprejeti prej omenjene spremembe in da je s tem, Komisija sama prekršila člen 28 (tedaj člen 30) Pogodbe o ES,

— razglasi za nično odločbo Komisije z dne 18. marca 2004 2; katero je zavrnila razkritje določenih dokumentov tožeči stranki,

— Komisiji odredi, da predloži celoten seznam imen oseb, ki so se udeležile sestanka z dne 11. oktobra 1996, kjer so bili prisotni uradniki generalnega direktorata za notranji trg, uslužbenci vladnega Urada za trgovino in industrijo Združenega kraljestva in predstavniki Confédération des Brasseurs du Marché Commun,

— Komisiji Evropskih skupnosti naloži plačilo stroškov.

(¹) Uredba Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti (UL L 11, 14. 1. 1994, str. 1).

(²) Uredba Komisije (ES) št. 2868/95 z dne 13. decembra 1995 za izvedbo Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 o znamki Skupnosti (UL L 303, str.1).

Tožba The Bavarian Lager Company proti Komisiji Evropskih skupnosti, vložena dne 27. maja 2004

(Zadeva T-194/04)

(2004/C 201/44)

(Jezik postopka: angleščina)

The Bavarian Lager Company, s sedežem v Clitheroe, Združenem kraljestvu, ki jo zastopata J. Pearson in C. Bright, solicitors, z

Tožbeni razlogi in bistvene navedbe

Tožeča stranka je dne 28. maja 1992 ustanovila podjetje, za uvoz nemškega piva zaradi prodaje v točilnicah Združenega kraljestva. Leta 1993 se je tožeča stranka pritožila glede domnevne kršitve člena 28 (tedaj člena 30 Pogodbe o ES) v zvezi z „določbo o gostujočem pivu“ v zakonodaji Združenega kraljestva. V skladu s to določbo morajo pivovarne točilnicam, ki so na njih vezane s sporazumi o izključni nabavi, dopustiti da le te ponujajo „gostujoče“ pivo iz druge pivovarne. Gostujoče pivo je bilo pivo, ki je podvrženo fermentaciji v sodu, iz katerega je bil prodajano, vrsta piva, ki se proizvaja skoraj izključno v Združenem kraljestvu. Pivo, ki ga prodaja tožeča stranka, kot tudi večina piv, proizvedenih izven Združenega kraljestva, ni spadalo pod to določbo in tožeča stranka je menila, da je to ukrep z enakim učinkom kot količinska omejitev. V dopisu z dne 21. aprila 1997 je Komisija obvestila tožečo stranko, da je bil glede na predvideno spremembo določbe o gostujočem pivu postopek proti Združenem kraljestvu prekinjen in da bo zaključen takoj, ko bodo spremembe sprejete.

Dne 5. decembra 2003 je tožeča stranka na podlagi Uredbe 1049/2001⁽¹⁾ Komisijo zaprosila za odobritev popolnega dostopa do zapisnikov sestanka o tej zadevi, ki je potekal dne 11. oktobra med predstavniki Komisije, vlade Združenega kraljestva in pivovarn. Tožeča stranka je predvsem prosila Komisijo, da razkrije identiteto določenih oseb, katerih imena so bila izbrisana v zapisnikih, ki so bili pred tem predloženi tožeči stranki. Komisija je zavrnila prošnjo tožeče stranke in potrdila svojo zavrnitev v dopisu generalnemu sekretarju tožeče stranke, datiranim z 18. marcem 2004. V utemeljitev svoje zavrnitve je navedla potrebo po zaščiti osebnih podatkov oseb prisotnih na sestanku, kot tudi morebitno nevarnost za zmožnost Komisije izvajati preiskave v tovrstnih zadevah, če bi morala razkriti identiteto oseb, ki Komisiji posredujejo informacije.

Tožeča stranka v tožbi predlaga ugotovitev zoper odločbo Komisije o prekinitvi postopka proti Združenemu kraljestvu. V zvezi s tem se tožeča stranka sklicuje na kršitev členov 28 in 12 ES.

Glede zavrnitve Komisije, da odobri dostop do zahtevanih dokumentov, tožeča stranka navaja, da člen 2 uredbe 1049/2001 zahteva, da Komisija popolnoma razkrije osebe, ki so se udeležile zadevnega sestanka in da ne velja nobena od izjem iz člena 4. Nadalje tožeča stranka navaja, da naj se ne upošteva izjema iz člena 4(3), ker obstaja ogromen javni interes za razkritje.

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 1049/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije, UL L 145, z 31. maja 2001, str. 43 do 48.

Tožba Madaus Aktiengesellschaft proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli), vložena dne 27. maja 2004

(Zadeva T-202/04)

(2004/C 201/45)

(Jezik postopka bo določen v skladu s členom 131(2) Poslovnika jezik v katerem je bila vložena tožba: angleščina)

Madaus Aktiengesellschaft, s sedežem v Kölnu (Nemčija), ki ga zastopa I. Valdelomar Serrano, lawyer, je dne 27. maja 2004

na Sodišče prve stopnje Evropskih skupnosti vložil tožbo proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (UUNT).

The Optima Health Limited je bil druga stranka v postopku pred Odborom za pritožbe.

Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, da:

— ugotovi, da se je UUNT s sprejetjem izpodbijane odločbe motil pri uporabi prava;

— razglasi izpodbijano odločbo za nično.

Tožbeni razlogi in bistvene navedbe

Prijavitelj znamke Skupnosti: Optima Healthcare Ltd., preimenoval v The Optima Health Ltd.

Zadevna znamka Skupnosti: Besedna znamka „ECHINAID“ za blago razreda 5 (vitamini, dopolnila k prehrani, zeliščni preparati, farmacevtski in medicinski preparati), (prijava znamke Skupnosti št. 1666239)

Imetnik izpodbijane znamke ali znaka v postopku ugovora: Madaus AG

Izpodbijana znamka ali znak: Registracija mednarodne besedne znamke „ECHINACIN“ za blago razreda 5 (kemični farmacevtski proizvodi)

Odločba Oddelka za Zavrnitev ugovora

Odločba Odbora za Zavrnjenje pritožbe vložene s strani Madausa

Tožbeni razlogi pred Sodiščem prve stopnje: Tožeča stranka navaja, da se je Odbor za pritožbe zmotil pri uporabi koncepta ustreznega ozemlja in javnosti. Tožeča stranka tudi navaja, da prefiks Echina ni opisen in da zato ni verjetnosti zmede med znamkama.

Tožba Italijanske republike proti Komisiji Evropskih skupnosti, vložena dne 4. junija 2004

(Zadeva T-207/04)

(2004/C 201/46)

(Jezik postopka: italijanščina)

Italijanska republika, ki jo zastopa Antonio Cingolo, avvocato dello Stato, je dne 4. junija 2004 na Sodišče prve stopnje Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Komisiji Evropskih skupnosti.

Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

- razglasi za ničen dopis Komisije z dne 25. marca 2004 št. E2/LP D(2004) 712, prejet 26. marca 2004, s katerim je Evropska komisija, Generalni direktorat za regionalno politiko, sporočila svojo odločitev, da bodo morali biti zneski izplačanih predplačil (predplačila izplačana v okviru shem pomoči za vsak program iz cilja 1 in 2) v bodoče jasno določljivi v izjavah o plačilu, na način, ki je opredeljen v zgoraj navedenem dopisu komisarja Barnierja, in z njim povezane akte oziroma akte, na podlagi katerih je bil izpodbijani akt sprejet;
- podredno, in po potrebi, razglasi za nično Uredbo Komisije (ES) št. 448/2004 z dne 10. marca 2004 o spremembah Uredbe (ES) št. 1685/2000 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe Sveta (ES) št. 1260/1999 glede upravičenosti izdatkov za uporabo sredstev iz Strukturnih skladov;
- v vsakem primeru razglasi za nične vse z izpodbijanem aktom povezane akte, ki so bili podlaga za njegov sprejem;
- Komisiji Evropskih skupnosti naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene navedbe

Italijanska republika pred Sodiščem prve stopnje Evropskih skupnosti izpodbija dopis Evropske komisije z dne 25. marca 2004 št. E2/LP D(2004) 712 o izplačilu predplačil v okviru shem pomoči (VLUP Raziskave, tehnološki razvoj in visoko usposabljanje) ter – če se izkaže za potrebno – Uredbo Komisije (ES) št. 448/2004 z dne 10. marca 2004⁽¹⁾ glede upravičenosti izdatkov za uporabo sredstev iz Strukturnih skladov.

Tožeča stranka v podporo svojemu tožbenemu zahtevku glede dopisa z dne 25. marca 2004 zatrjuje:

- bistveno kršitev postopka, ker izpodbijani akt ne vsebuje obrazložitve, kot tudi zato, ker je bil sprejet brez ustrezne pravne podlage in ker ni bil sprejet po postopku, ki je določen s poslovníkom tožene stranke;
- kršitev člena 9 Uredbe Komisije (ES) št. 438/2001⁽²⁾ zaradi neupoštevanja v njej vsebovanih računovodskih pravil;
- kršitev člena 32 temeljne uredbe⁽³⁾ in Uredbe Komisije (ES) št. 448/04, ki določa, da je za izplačilo predplačil treba izkazati izključno samo, da je država „končna prejemnica“ izplačala ustrezne zneske končnim naslovníkom investicije;
- kršitev Uredbe št. 448/04 z vidika kršitve načela enakosti in pravne varnosti, kot tudi glede na obrazložitev izpodbijanega dopisa.

V zvezi z Uredbo št. 448/04 se tožeča stranka sklicuje na kršitev:

- pravil o upravičenosti izdatkov, določenih s temeljno uredbo;
- pravil, ki urejajo finančni nadzor (ki ne predvidevajo obveznosti na katere se sklicuje Komisija);
- načela sorazmernosti, zato ker Komisija zahteva dodatne dokazne elemente kot so tisti, ki so določeni in potrebni;
- prepovedi retroaktivnosti, saj Uredba št. 448/04 vsebuje določbe z retroaktivnim učinkom za kar 44 mesecev pred njenim sprejemom, kar je brez dvoma nesprejemljivo z vidika splošni načel pri sprejemanju predpisov.

⁽¹⁾ Uredba Komisije (ES) št. 448/2004 z dne 10. marca 2004 o spremembah Uredbe Komisije (ES) št. 1685/2000 z dne 28. julija 2000 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe Sveta (ES) št. 1260/1999 glede upravičenosti izdatkov za aktivnosti, ki se sofinancirajo iz Strukturnih skladov, ki razveljavlja Uredbo (ES) št. 1145/2003 (UL L 72, 11.3.2004, str. 66).

⁽²⁾ Uredba Komisije (ES) št. 438/2001 z dne 2. marca 2001 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe Sveta (ES) št. 1260/1999 glede sistemov upravljanja in nadzora pomoči, dodeljene v okviru Strukturnih skladov (UL L 63, 3.3.2001, str. 21).

⁽³⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1260/1999 z dne 21. junija 1999 o splošnih določbah o Strukturnih skladih (UL L 161, 26.6.1999, str. 1).

Tožba Kraljevine Španije proti Komisiji Evropskih skupnosti, vložena dne 10. junija 2004**(Zadeva T-209/04)**

(2004/C 201/47)

(Jezik postopka: španščina)

Kraljevina Španija, ki jo zastopa Nuria Díaz Abad, Abogado del Estado, z naslovom za vročanje v Luksemburgu, je dne 10. junija 2004 na Sodišče prve stopnje Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Komisiji Evropskih skupnosti.

Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

- ugotovi molk Komisije, ki s tem, da v primernem roku ni odločila glede dovoljenj, katerih izdajo so predlagali španski organi, ni izpolnila obveznosti iz člena 7(3) Uredbe (ES) št. 2792/1999, spremenjene z Uredbo (ES) št. 2369/02;
- Komisiji Evropskih skupnosti naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene navedbe

Španski organi so, zato da bi lahko za ustanovitev skupnih podjetij dodelili pomoči, določene z Uredbo Sveta (ES) št. 2792/1999 z dne 17. decembra 1999 o določitvi podrobnih pravil in sporazumov glede strukturne pomoči v ribiškem sektorju, spremenjeno z Uredbo Sveta (ES) št. 2369/2002 z dne 20. decembra 2002⁽¹⁾, Komisiji predlagali sprejem vrste izjem. V primeru prenosa plovila v tretjo državo, s katero Evropska skupnost nima sporazumov o ribolovu, mora Komisija dovoliti ustrezno izjemo (člen 7(3) Uredbe št. 2792/1999, spremenjena z Uredbo št. 2369/2002). Navedeno pomoč lahko nacionalni organi lahko dodelijo samo do 31. decembra 2004.

Dne 16. februarja 2004 je bila Komisija uradno pozvana, da odloči o nerešenih predlogih; Kraljevina Španija se je odločila, glede na dejstvo, da noben izmed njenih predlogov ni bil rešen, vložiti tožbo proti Komisiji, tudi ob upoštevanju dejstva, da so roki, ki jih določa nacionalna zakonodaja in v katerih morajo španski organi, ki čakajo na odločitev Komisije glede predlaganih izjeme, odločiti, že potekli.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 2369/2002 z dne 20. decembra 2002, ki spreminja Uredbo (ES) št. 2592/1999 o določitvi podrobnih pravil in

sporazumov glede strukturne pomoči Skupnosti v ribiškem sektorju (UL L 358, 31.12.2002, str. 49).

Tožba Andreas Mausolf proti Europolu, vložena dne 1. junija 2004**(Zadeva T-210/04)**

(2004/C 201/48)

(Jezik postopka: nizozemščina)

Andreas Mausolf, ki ga zastopata M.F. Baltussen in P. de Casparis, je dne 1. junija 2004 na Sodišče prve stopnje Evropskih skupnosti vložil tožbo proti Europolu.

Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

- razglasi za nično odločbo Europola z dne 1. marca 2004 o zavrnitvi pritožbe tožeče stranke zoper odločbo izdano 2. januarja 2003 in istočasno razglasi za nično izpodbijano odločbo z dne 2. januarja 2003;
- naloži Europolu, da se tožečo stranko uvrsti v višji plačilni razred z učinkom od 1. julija 2002;
- naloži Europolu, da tožeči stranki plača ustrezni znesek v 48-ih urah od izdaje sodbe v tej zadevi, skupaj s pripadajočimi zakonitimi obrestmi, določenimi z nizozemsko zakonodajo;
- Europolu naloži plačilo stroškov tega postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene navedbe

Tožeča stranka v utemeljitev svoje tožbe navaja kršitev člena 29 Kadrovske predpisev Europola, kot tudi prekoračitev meje njegove pravice za odločanje po prostem preudarku in kršitev načela zaupanja v pravo.

III

(Obvestila)

(2004/C 201/49)

Zadnja objava Sodišča Evropskih skupnosti v Uradnem listu Evropske unije

UL C 190, 24.7.2004

Prejšnje objave

UL C 179, 10.7.2004

UL C 168, 26.6.2004

UL C 156, 12.6.2004

UL C 146, 29.5.2004

Ti teksti so na voljo na:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
